

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/41/EU IRÁNYELVE

(2014. április 3.)

a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Spanyol Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezésére,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkének (1) bekezdése alapján az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, amit az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülése óta a büntetőügyekben az Unión belül folytatott igazságügyi együttműködés alapköveként tartanak számon.
- (3) A 2003/577/IB tanácsi kerethatározat ⁽²⁾ a bizonyítékok megsemmisítésének, átalakításának, elvitelének, átadásának vagy elidegenítésének megakadályozása érdekében foglalkozott a határozatok haladéktalan kölcsönös elismerésének szükségességével. Mivel azonban ez az eszköz a zár alá vételi szakaszra korlátozódik, a biztosítási intézkedést elrendelő határozatot egy arra vonatkozó külön kérelemnek kell kísérnie, hogy a bizonyítékot a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályoknak megfelelően adják át a határozatot kibocsátó államnak (a továbbiakban: a kibocsátó állam). Ez két lépésből álló eljárást eredményez, ami rontja a hatékonyságot. Ezenkívül ez a rendszer a hagyományos együttműködési eszközökkel párhuzamosan létezik, és ezért az illetékes hatóságok a gyakorlatban ritkán alkalmazzák.
- (4) A 2008/978/IB tanácsi kerethatározatot ⁽³⁾ európai bizonyításvételei parancs (EBP) tekintetében abból a célból fogadták el, hogy a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzése céljából a kölcsönös elismerés elvét alkalmazzák. Az EBP azonban csak a már meglévő bizonyítékokra vonatkozik, és ezért a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés bizonyítékokat érintő teljes skálájának csak egy behatárolt részével foglalkozik. Korlátozott hatálya miatt az illetékes hatóságok szabadon választhatnak, hogy az új rendszert vagy azokat a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó eljárásokat alkalmazzák, amelyek minden esetben továbbra is alkalmazhatók az EBP hatályán kívül eső bizonyítékokra.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. február 27-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. március 14-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 2003. július 22-i 2003/577/IB kerethatározata a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról (HL L 196., 2003.8.2., 45. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2008. december 18-i 2008/978/IB kerethatározata a büntetőeljárások során felhasználandó tárgyak, dokumentumok és adatok megszerzéséhez szükséges európai bizonyításvételei parancsról (HL L 350., 2008.12.30., 72. o.).

- (5) A 2003/577/IB és a 2008/978/IB kerethatározat elfogadása óta egyértelművé vált, hogy a bizonyítékok gyűjtésére vonatkozó jelenlegi jogi keret túlságosan fragmentált és bonyolult. Ezért új megközelítésre van szükség.
- (6) Az Európai Tanács által 2009. december 10–11-én elfogadott Stockholmi Programban az Európai Tanács úgy vélte, hogy folytatni kell a határokon átnyúló vonatkozásokkal bíró ügyekre vonatkozó, a kölcsönös elismerés elvén alapuló, átfogó bizonyításfelvételi rendszer kialakítását. Az Európai Tanács jelezte, hogy az e területen meglévő eszközök széttöredezett rendszert alkotnak, és hogy a kölcsönös elismerés elvén alapuló új megközelítésre van szükség, amely a kölcsönös jogsegély hagyományos rendszere által nyújtott rugalmasságot is figyelembe veszi. Az Európai Tanács ezért egy olyan átfogó rendszer kialakítását ítélte szükségesnek, amely az e területen meglévő valamennyi eszköz – többek között a 2008/978/IB tanácsi kerethatározat – helyébe lép, lehetőleg a bizonyítékok valamennyi fajtájára kiterjed, végrehajtási határidőket tartalmaz, és a lehető legnagyobb mértékben korlátozza a megtagadás lehetséges indokait.
- (7) Ez az új megközelítés az európai nyomozási határozatnak (ENYH) nevezett egyetlen eszközre épül. Az ENYH egy vagy több olyan konkrét nyomozási cselekmény elvégzése végett adható ki, amely(ek) célja az ENYH-t végrehajtó államban (a továbbiakban: a végrehajtó állam) történő bizonyítékgyűjtés. Ebbe beletartozik a végrehajtó hatóságnak már birtokában lévő bizonyítékok megszerzése is.
- (8) Az ENYH horizontális hatályúnak, és ennélfogva a bizonyítékgyűjtésre irányuló minden nyomozási cselekményre alkalmazandónak kell lennie. A közös nyomozócsoportok létrehozása és a bizonyítékok ezen csoportok keretében történő gyűjtése azonban egyedi szabályok megalkotását teszi szükségessé, amelyekkel célszerűbb külön foglalkozni. A meglévő eszközöket ezért – ezen irányelv alkalmazásának sérelme nélkül – helyénvaló továbbra is alkalmazni a nyomozási cselekmények ezen fajtájára.
- (9) Ez az irányelv nem vonatkozhat a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményben ⁽¹⁾ említett, határokon átnyúló megfigyelésekre.
- (10) Az ENYH-nak az elvégzendő nyomozási cselekményre kell összpontosítania. Az adott nyomozás részleteinek ismeretében a kibocsátó hatóság tudja a leginkább eldönteni, hogy melyik nyomozási cselekményt kell alkalmazni. A végrehajtó hatóságnak azonban, ha csak lehetséges, másfajta nyomozási cselekményhez kell folyamodnia, ha a megjelölt intézkedés a nemzeti jogában nem létezik vagy hasonló belföldi ügyben nem lenne engedélyezett. Az alkalmazhatóságnak olyan esetekre kell vonatkoznia, amikor a megjelölt nyomozási cselekmény létezik a végrehajtó állam jogában, azonban jogilag csak bizonyos helyzetekben engedélyezett, például, ha a nyomozási cselekmény csak meghatározott súlyosságú bűncselekmények esetében hajtható végre, csak olyan személyek beleegyezésével hajtható végre, akikkel kapcsolatban már fennáll bizonyos fokú gyanú, vagy csak az érintett személy beleegyezésével hajtható végre. A végrehajtó hatóság az ENYH-ban megjelölttől eltérő nyomozási cselekményhez is folyamodhat, ha az alapvető jogokat kevésbé sértő eszközök révén ugyanazzal az eredménnyel járna, mint az ENYH-ban megjelölt intézkedés.
- (11) ENYH-hoz akkor kell folyamodni, ha a nyomozási cselekmény végrehajtása az adott ügy szempontjából arányosnak, megfelelőnek és alkalmazhatónak tűnik. A kibocsátó hatóságnak ezért meg kell győződnie arról, hogy a keresett bizonyíték szükséges és arányos az eljárás szempontjából, hogy a választott nyomozási cselekmény szükséges és arányos az adott bizonyíték megszerzése szempontjából, és hogy e bizonyíték megszerzéséhez valóban szükséges-e egy másik tagállam ENYH kibocsátása révén történő bevonása. Ugyanezt az értékelést el kell végezni az érvényesítési eljárás során is azokban az esetekben, amikor az ENYH érvényesítését ezen irányelv előírja. Az ENYH végrehajtása csak az ezen irányelvben foglalt indokok alapján tagadható meg. Ugyanakkor a végrehajtó hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy az érintett ENYH-ban megjelölnél kisebb beavatkozással járó nyomozási cselekményt is választhasson, amennyiben azzal hasonló eredmény érhető el.
- (12) Az ENYH kibocsátásakor a kibocsátó hatóságnak különös figyelmet kell fordítania arra, hogy biztosított legyen az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a Charta) 48. cikkében megállapított jogok maradéktalan tiszteletben tartása. Az ártatlanság védelme, valamint a büntetőeljárások során a védelemhez való jog a Chartában a büntető igazságszolgáltatás területén elismert alapjogok sarokkövei. Amennyiben az ezen irányelvnek megfelelően elrendelt nyomozási cselekmény ezeket a jogokat korlátozza, a korlátozásnak teljes mértékben meg kell felelnie a Charta 52. cikkében a szükségesség, az arányosság és a kitűzött célok tekintetében megállapított követelményeknek, különösen mások jogainak és szabadságainak védelmét illetően.

⁽¹⁾ Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

- (13) A kibocsátó hatóság annak biztosítására, hogy az ENYH eljusson a végrehajtó állam illetékes hatóságához, minden lehetséges vagy releváns továbbítási módot igénybe vehet, például az Európai Bírósági Hálózat vagy az Eurojust biztonságos távközlési rendszerét, valamint az igazságügyi és büntetőeljárás hatóságok által használt más csatornákat is.
- (14) Célszerű lenne, ha a nyelvhasználati szabályokról szóló nyilatkozat megtetelekor a tagállamok a saját hivatalos nyelvükön/nyelveiken kívül legalább egy, az Unióban széles körben használt nyelvet is megjelölnének.
- (15) Ezt az irányelvet a büntetőeljárás során az eljárási jogokról szóló 2010/64/EU ⁽¹⁾, a 2012/13/EU ⁽²⁾, valamint a 2013/48/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ rendelkezéseinek figyelembevételével kell végrehajtani.
- (16) Nem kényszerítő jellegű nyomozási cselekmény például az lehet, amely nem sérti a magánélethez vagy a tulajdonhoz való jogot, a nemzeti jog rendelkezéseitől függően.
- (17) A *ne bis in idem* elv alapvető jogelv az Unióban, amelyet a Charta is elismer, és amelyet az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata alakított. Ezért a végrehajtó hatóságnak jogosultnak kell lennie az ENYH végrehajtásának megtagadására, ha az ellentétben állna ezzel az elvvel. Az ENYH alapját képező eljárások előzetes jellegére tekintettel, a végrehajtást nem lehet megtagadni, ha annak célja a *ne bis in idem* elvvel való esetleges ütközés megállapítása, vagy ha a kibocsátó hatóság biztosítékok nyújtott arra vonatkozóan, hogy az ENYH végrehajtásának eredményeképpen átadott bizonyítékok nem használják fel olyan személy büntetőeljárás alá vonására vagy szankcionálására, akinek az ügyét azonos tényállás alapján már jogerősen elbírálták egy másik tagállamban.
- (18) A kölcsönös elismerésről szóló más jogi eszközökhöz hasonlóan ez az irányelv sem módosítja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkében és a Chartában lefektetett alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget. Ennek egyértelművé tétele céljából a szöveg kiegészült egy erre vonatkozó konkrét rendelkezéssel.
- (19) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségnek az Unión belüli létrehozása a kölcsönös bizalmon és annak vélelmezésén alapul, hogy más tagállamok is tiszteletben tartják az uniós jogot, és azon belül is különösen az alapvető jogokat. Ez azonban megdönthető vélelem. Következésképpen, ha alapos okkal feltételezhető, hogy egy ENYH-ban megjelölt valamely nyomozási cselekmény végrehajtása valamely alapvető jog sérelmét eredményezné, és a végrehajtó állam elmulasztaná a Chartában elismert alapvető jogok védelme tekintetében fennálló kötelezettségei teljesítését, abban az esetben az ENYH végrehajtását meg kell tagadni.
- (20) Lehetővé kell tenni az ENYH megtagadását, ha annak a végrehajtó állambeli elismerése vagy végrehajtása valamely, az adott államban fennálló mentesség vagy kiváltság megsértésével járna. Az uniós jogban nincs közös meghatározás arra nézve, hogy mi tekintendő mentességnek vagy kiváltságnak, ezért a tagállamok nemzeti jogára hárul e fogalmak pontos meghatározása, amelyek magukban foglalhatják az orvosi és jogi szakmákra alkalmazandó védelmet, de nem értelmezhetők oly módon, amely ellentétes lenne az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös büntetőjogi jogsegélyről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyvben ⁽⁴⁾ foglalt, a megtagadás egyes indokainak eltörlésére irányuló kötelezettséggel. Az ilyen indokok magukban foglalhatják a sajtószabadságra és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó szabályokat is, noha e szabadságok nem feltétlenül minősülnek kiváltságnak vagy mentességnek.
- (21) A tagállamok között büntetőügyekben folytatott gyors, hatékony és következetes együttműködés biztosításához határidőkre van szükség. Az elismeréssel vagy végrehajtással kapcsolatos határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, valamint a nyomozási cselekményt ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell ténylegesen megtenni, mint egy hasonló belföldi ügyben. Határidőket kell előírni annak érdekében, hogy ésszerű időn belül szülessen határozat, vagy kerüljön sor a végrehajtásra, illetve hogy tiszteletben tartsák a kibocsátó állam eljárási követelményeit.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. október 20-i 2010/64/EU irányelve) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. május 22-i 2012/13/EU irányelve a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. október 22-i 2013/48/EU irányelve a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös büntetőjogi jogsegélyről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyvnek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően történő létrehozásáról (HL C 326., 2001.11.21., 2. o.).

- (22) Az ENYH ellen rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeknek legalább egyenértékűeknek kell lenniük az adott nyomozási cselekmény ellen belföldi esetben rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekkel. A tagállamoknak nemzeti jogukkal összhangban biztosítaniuk kell e jogorvoslati lehetőségek alkalmazhatóságát többek között azáltal, hogy az érintett feleket kellő időben értesítik a rendelkezésükre álló jogorvoslati lehetőségekről és a vonatkozó szabályokról. Amennyiben az érintett fél a végrehajtó államban kifogást nyújt be az ENYH kibocsátásának érdemi indokai ellen, helyénvaló, hogy az ilyen megtámadásról a kibocsátó hatóság értesítést kapjon, az érintett felet pedig tájékoztassák az értesítés tényéről.
- (23) Helyénvaló, hogy a végrehajtó állam területén az ENYH végrehajtása során felmerülő költségeket kizárólag ez az állam viselje, összhangban a kölcsönös elismerés általános elvével. Az ENYH végrehajtása azonban kivételesen magas költségeket is eredményezhet a végrehajtó állam számára. Ilyen kivételesen magas költségekkel járhatnak például az összetett szakértői vélemények, a nagyszabású rendőrségi műveletek és a hosszú ideig folytatott megfigyelési tevékenységek. Az ilyen költségek nem akadályozhatják az ENYH végrehajtását, ezért a kibocsátó és a végrehajtó hatóságoknak törekedniük kell annak megállapítására, hogy mely költségeket tekintik kivételesen magasnak. A költségek kérdéséről a kibocsátó és a végrehajtó állam konzultációt folytathat, és ajánlott e kérdést még e konzultáció során rendezniük. Végső megoldásként a kibocsátó hatóság vagy visszavonja az ENYH-t, vagy pedig fenntartja azt és viseli a költségeknek a végrehajtás szempontjából elkerülhetetlen azon részét, amelyet a végrehajtó állam kivételesen magasnak minősített. Ez a mechanizmus nem jelent további megtagadási indokot, és semmilyen esetben sem szolgálhat alapul az ENYH végrehajtásának késleltetéséhez vagy akadályozásához.
- (24) Az ENYH a bizonyítékok összegyűjtésére vonatkozóan egységes rendszert hoz létre. További szabályokra van azonban szükség a nyomozási cselekmények bizonyos típusai esetében, amelyet az ENYH-ban meg kell jelölni, így például az őrizetben levő személyek ideiglenes átadása, a videokonferencia vagy telefonkonferencia keretében folytatott kihallgatások, a bankszámlákkal vagy banki ügyletekkel kapcsolatos információszerzés, az ellenőrzött szállítások vagy a fedett nyomozások esetében. Az ENYH-nak ki kell terjednie a valós idejű, folyamatos vagy egy bizonyos időn át tartó bizonyítékgyűjtéssel járó nyomozási cselekményekre, azonban a kibocsátó és a végrehajtó államoknak minden szükséges esetben meg kell állapodniuk gyakorlati szabályokban az adott tagállamok nemzeti jogai közötti különbségek feloldása érdekében.
- (25) Ez az irányelv szabályokat állapít meg a nyomozási cselekményeknek a büntetőeljárás bármely szakaszában – így akár a tárgyalási szakaszban – bizonyításfelvétel céljából, szükség esetén az érintett személy részvételével való végzésére vonatkozóan. ENYH bocsátható ki például az érintett személynek a kibocsátó állam részére történő ideiglenes átadására vagy meghallgatásának videokonferencia segítségével való tartására vonatkozóan. Ha azonban a személyt büntetőeljárás lefolytatása – és ennek keretében akár tárgyalás céljából történő bíróság elé állítása – céljából kívánják átadni valamely másik tagállamnak, akkor e célból európai elfogatóparancsot kell kiadni a 2002/584/IB tanácsi kerethatározattal ⁽¹⁾ összhangban.
- (26) Az európai elfogatóparancs büntetőeljárás céljából történő arányos alkalmazása érdekében a kibocsátó hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy az ENYH kibocsátása hatékony és arányos eszköze-e a büntetőeljárás folytatásának. A kibocsátó hatóságnak meg kell fontolnia mindenekelőtt, hogy megfelelő alternatíva lenne-e egy olyan ENYH kibocsátása, amely a gyanúsított vagy vádlott videokonferencia formájában történő kihallgatását rendeli el.
- (27) ENYH bocsátható ki a büntetőeljárás alatt álló személy által bármely banknál vagy egyéb nem bankjellegű pénzügyi intézménynél tartott bármilyen típusú számlára vonatkozó bizonyíték megszerzése érdekében. E lehetőség tágran értelmezendő, vagyis nemcsak a gyanúsítottakra és a vádlottakra vonatkozik, hanem bármely egyéb személyre is, akivel kapcsolatban az ilyen információkat az illetékes hatóságok a büntetőeljárás során szükségesnek ítélik.
- (28) A „pénzügyi intézmények” kifejezés ezen irányelvbeli előfordulásai a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 3. cikke vonatkozó fogalom meghatározásainak megfelelően értelmezendők.
- (29) Amennyiben meghatározott számla adatainak megszerzése érdekében kerül sor ENYH kibocsátására, az „adatok” magukban foglalják legalább a számlatulajdonos nevét és címét, a számlával kapcsolatos esetleges meghatalmazásokra vonatkozó információkat és a számla megnyitásakor a számlatulajdonos által benyújtott és a bank birtokában lévő bármilyen más adatot vagy dokumentumot.

⁽¹⁾ Tanács 2002. június 13-i 2002/584/IB kerethatározata az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

- (30) A titkos távközlési információgyűjtésre vonatkozó ezen irányelven alapuló együttműködés lehetőségeinek nem szabad a távközlési tartalmakra korlátozódniuk, hanem kiterjedhetnek az ilyen távközléssel kapcsolatos forgalmi és tartózkodási adatok gyűjtésére, ami lehetővé tenné az illetékes hatóságoknak, hogy ENYH-t bocsásanak ki kevésbé kényes természetű adatok megszerzése céljából. A távközléssel kapcsolatos historikus forgalmi és tartózkodási adatok megszerzésére irányuló ENYH-t az annak végrehajtására alkalmazandó általános szabályok szerint kell kezelni, és azt – a végrehajtó állam jogától függően – kényszerítő jellegű nyomozási cselekménynek lehet tekinteni.
- (31) Ha több tagállam is rendelkezésre tudja bocsátani a teljes szükséges technikai segítséget, az ENYH-t csak az egyiküknek kell megküldeni, és mindig elsőbbséget élvez az érintett személy tartózkodási helye szerinti tagállam. Azon tagállamokat, ahol a célszemély tartózkodik és amelyek technikai segítségére nincs szükség a titkos információgyűjtés végrehajtásához, ezen irányelvnek megfelelően értesíteni kell erről. Jóllehet a technikai segítséget nem tudja egyetlen tagállam biztosítani, akkor az ENYH több végrehajtó állam részére is elküldhető.
- (32) A titkos távközlési információgyűjtésre vonatkozó kérést tartalmazó ENYH-ban a kibocsátó hatóságnak elegendő információt kell a végrehajtó hatóság rendelkezésére bocsátania többek között a nyomozás tárgyát képező törvénysértő magatartással kapcsolatos részletekről annak érdekében, hogy lehetővé tegye a végrehajtó hatóságnak annak megállapítását, hogy a nyomozási cselekményt hasonló belföldi ügyben engedélyeznék-e.
- (33) A tagállamoknak figyelemmel kell lenniük arra, hogy fontos biztosítani, hogy az érintett tagállam területén található nyilvános távközlési hálózatokat és szolgáltatásokat üzemeltető szolgáltató technikai segítséget nyújthasson annak érdekében, hogy ezen eszköz keretében előmozdítsák a távközlési adatok törvényes elfogásával kapcsolatos együttműködést.
- (34) Hatályánál fogva ez az irányelv kizárólag a bizonyítékgyűjtés célját szolgáló ideiglenes intézkedésekkel foglalkozik. Ennek kapcsán ki kell emelni, hogy a büntetőeljárás során bármely bizonyítékra, többek között a pénzügyi eszközökre is kiterjedhetnek ideiglenes intézkedések, és nem csak bizonyítékgyűjtés, hanem elkobzás céljával is. Az ideiglenes intézkedések két céljának egymástól való megkülönböztetése nem mindig egyértelmű, és hogy az ideiglenes intézkedés célja a büntetőeljárás során is változhat. Ezért alapvető, hogy továbbra is zavartalan legyen a kapcsolat az e téren alkalmazott különféle eszközök között. Továbbá ugyanezen okból annak megítélését, hogy egy elem felhasználható-e bizonyítékként – így az ENYH céljának megállapítását is – a kibocsátó hatóságra kell bízni.
- (35) A vonatkozó nemzetközi jogi dokumentumokban – például az Európa Tanács keretében kötött egyezményekben – foglalt kölcsönös jogsegélyre való hivatkozás esetén azon tagállamok között, amelyekre ezen irányelv kötelező, ezen irányelv rendelkezései elsőbbséget élveznek az említett egyezményekben foglaltakkal szemben.
- (36) A D. mellékletben felsorolt bűncselekmény-kategóriák fogalmát a kölcsönös elismerésről szóló, meglévő jogi eszközök szerinti értelmezésükkel összhangban kell értelmezni.
- (37) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében az Európai Parlament és a Tanács úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (38) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a bizonyítékszerzés céljából hozott határozatok kölcsönös elismerését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (39) Ez az irányelv tiszteletben tartja az EUSZ 6. cikkében és a Chartában – mindenekelőtt annak VI. címében –, a nemzetközi jog által, valamint az olyan nemzetközi megállapodásokban, amelyeknek az Unió vagy annak minden tagállama részes fele, köztük az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményében, továbbá a tagállamok alkotmányjaiban elismert alapjogokat és elveket, az említett források hatályának megfelelően.

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy megtiltana az ENYH végrehajtásának megtagadását, ha objektív tények alapján okkal feltételezhető, hogy az ENYH kibocsátására azért került sor, hogy az érintett személy ellen neme, faji vagy etnikai származása, vallása, szexuális irányultsága, nemzetisége, nyelve vagy politikai véleménye miatt indítsanak büntetőeljárást vagy szabjanak ki büntetést, illetve, hogy az érintett személyt ezen az alapon hátrányosan érintenék.

- (40) A természetes személyeknek a személyes adataik feldolgozásával kapcsolatban nyújtott védelem alapvető jog. A Charta 8. cikkének (1) bekezdése és az EUMSZ 16. cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.
- (41) Ezen irányelv alkalmazása során a tagállamoknak átlátható szakpolitikákat kell biztosítaniuk a személyes adatok feldolgozása és az érintettek azon joga tekintetében, hogy a személyes adataik védelme érdekében jogorvoslattal élhessenek.
- (42) Az ezen irányelv keretében szerzett személyes adatokat kizárólag a bűncselekmények megelőzésével, nyomozásával, felderítésével és büntetőeljárás megindításával, illetve büntetőjogi szankciók végrehajtásával és a védelemhez való jog gyakorlásával összeegyeztethető célokból szükséges esetekben és e célokkal arányos mértékben lehet feldolgozni. A személyes adatokat tartalmazó információkhoz kizárólag arra engedéllyel rendelkező személyek, hitelesítési eljárás révén férhetnek hozzá.
- (43) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság jelezte, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (44) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (45) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (46) Az európai adatvédelmi biztos 2010. október 5-én véleményt ⁽¹⁾ nyújtott be a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 41. cikkének (2) bekezdése alapján.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

AZ EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZAT

1. cikk

Az európai nyomozási határozat és végrehajtásának kötelezettsége

(1) Az európai nyomozási határozat (ENYH) olyan bírósági határozat, amelyet valamely tagállam (a továbbiakban: a kibocsátó állam) igazságügyi hatósága ad ki vagy érvényesít abból a célból, hogy egy másik tagállamban (a továbbiakban: a végrehajtó állam) egy vagy több konkrét nyomozási cselekményt végezzenek el az ezen irányelvvel összhangban folytatott bizonyítékszerzés céljából.

Az ENYH olyan bizonyíték megszerzése céljából is kibocsátható, amely már a végrehajtó állam illetékes hatóságainak birtokában van.

⁽¹⁾ HL C 355., 2010.12.29., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (2) A tagállamok az ENYH-t a kölcsönös elismerés elve alapján és ezen irányelvvel összhangban hajtják végre.
- (3) Az ENYH kibocsátását kérheti valamely gyanúsított vagy vádlott személy, vagy a nevében eljáró ügyvéd a nemzeti büntetőjogi eljárással összhangban az alkalmazandó védelmi jogok keretében.
- (4) Ez az irányelv nem módosítja az EUSZ 6. cikkében foglalt alapvető jogok és jogelvek – köztük a büntetőeljárás alá vont személyek védekezéshez való joga – tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget, és nem változtat az igazságügyi hatóságok e tekintetben fennálló kötelezettségein.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelyben az ENYH-t kibocsátották;
- b) „végrehajtó állam”: az ENYH-t végrehajtó tagállam, amelyben a nyomozási cselekményt foganatosítják;
- c) „kibocsátó hatóság”:
- i. az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész; vagy
 - ii. bármely más, a kibocsátó állam által meghatározott és az adott ügyben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró illetékes hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a bizonyítékgyűjtés elrendelésére és amely minden egyes esetben érvényesítette valamely igazságügyi hatósággal az adott ENYH-t. Ezenkívül az ENYH-nak a végrehajtó hatóság részére történő továbbítását megelőzően meg kell vizsgálni, hogy az ENYH megfelel-e az ezen irányelv értelmében a kibocsátására vonatkozó – különösen a 6. cikk (1) bekezdésében foglalt – feltételeknek, majd egy kibocsátó állambeli bírónak, bíróságnak, nyomozási bírónak vagy ügyésznek érvényesítenie kell azt. Amennyiben az ENYH-t valamely igazságügyi hatóság érvényesítette, e hatóság az ENYH továbbításának céljából kibocsátó hatóságnak tekinthető;
- d) „végrehajtó hatóság”: az a hatóság, amely az ENYH ezen irányelv szerinti elismerésére és végrehajtásának biztosítására, valamint a hasonló belföldi esetekben alkalmazandó eljárások lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik. Ezen eljárások lefolytatásához bírósági engedély lehet szükséges azokban a végrehajtó államokban, amelyeknek nemzeti joga ezt előírja.

3. cikk

Az ENYH hatálya

Az ENYH hatálya valamennyi nyomozási cselekményre kiterjed, kivéve a közös nyomozócsoport létrehozását és a bizonyítékok közös nyomozócsoporton belüli összegyűjtését az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény⁽¹⁾ (a továbbiakban: az egyezmény) 13. cikkében, illetve a 2002/465/IB tanácsi kerethatározatban⁽²⁾ meghatározottak szerint, kivéve, ha az ilyen cselekmény az egyezmény 13. cikke (8) bekezdésének, illetve a kerethatározat 1. cikke (8) bekezdésének alkalmazása céljából történik.

4. cikk

Eljárástípusok, amelyekben az ENYH kibocsátható

ENYH bocsátható ki:

- a) a kibocsátó állam nemzeti joga szerint, bűncselekmény tekintetében valamely igazságügyi hatóság által indított, vagy az igazságügyi hatóság előtt megindítható büntetőeljárások tekintetében;
- b) a közigazgatási hatóságok által indított eljárásokban olyan cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésként büntetendőek, és amelyekben a határozat különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljáráshoz vezethet;

⁽¹⁾ A Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott egyezmény az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről (HL C 197., 2000.7.12., 3. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2002. június 13-i 2002/465/IB kerethatározata a közös nyomozócsoportokról (HL L 162., 2002.6.20., 1. o.).

- c) az igazságügyi hatóságok által indított eljárásokban olyan büntetendő cselekmények tekintetében, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésnek minősülnek, és amelyekben a határozat különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljárásokhoz vezethet; és
- d) az a) vagy b) pontban említett olyan eljárásokkal kapcsolatban, amelyek olyan bűncselekményekhez vagy szabálysértésekhez kapcsolódnak, amelyekért valamely jogi személy felelősségre vonható vagy büntethető a kibocsátó államban.

5. cikk

Az ENYH tartalma és formája

(1) Az A. mellékletben meghatározott formanyomtatványban foglalt ENYH-t a kibocsátó hatóságnak kell kitöltenie. A kibocsátó hatóságnak kell igazolnia az ENYH tartalmi pontosságát és helyállóságát és alá kell írnia.

Az ENYH legalább az alábbi információkat tartalmazza:

- a) a kibocsátó hatóságra és – adott esetben – az érvényesítő hatóságra vonatkozó adatok;
- b) az ENYH tárgya és oka;
- c) az érintett személy(ek)ről rendelkezésre álló szükséges információk;
- d) a nyomozás vagy eljárás tárgyát képező cselekmény leírása, valamint a kibocsátó állam büntetőjogának alkalmazandó rendelkezései;
- e) a kért nyomozási cselekmény(ek) és beszerzendő bizonyítékok leírása.

(2) Minden egyes tagállamnak meg kell jelölnie az Unió intézményeinek hivatalos nyelvei közül azt a nyelvet (azokat a nyelveket), amely(ek) az érintett tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) kívül az ENYH kitöltéséhez vagy lefordításához használható(k), ha az adott tagállam a végrehajtó állam.

(3) Az A. mellékletben meghatározott formanyomtatványban foglalt ENYH-t a kibocsátó állam illetékes hatósága lefordítja a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy a végrehajtó állam által az e cikk (2) bekezdésének megfelelően megjelölt bármely más nyelvre.

II. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A KIBOCSÁTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

6. cikk

Az ENYH kibocsátásának és továbbításának feltételei

- (1) ENYH-t a kibocsátó hatóság kizárólag az alábbi feltételek teljesülése esetén bocsáthatja ki:
 - a) az ENYH kibocsátása az adott eljárás 4. cikkben említett céljából szükséges és arányos, figyelembe véve a büntetőeljárás alá vont személy jogait; valamint
 - b) az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény(ek)e)t ugyanezen feltételek mellett egy hasonló belföldi ügyben is elrendelhetők volna.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülését a kibocsátó hatóság minden egyes esetben megvizsgálja.
- (3) Amennyiben valamely végrehajtó hatóságnak alapos indoka van feltételezni, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesültek, konzultációt folytathat a kibocsátó hatósággal az ENYH végrehajtásának fontosságáról. Az említett konzultációt követően a kibocsátó hatóság dönthet az ENYH visszavonásáról.

7. cikk

Az ENYH továbbítása

- (1) Az 5. cikknek megfelelően kitöltött ENYH-t a kibocsátó hatóság az írásbeli dokumentálást lehetővé tevő bármely úton továbbítja a végrehajtó hatóságnak olyan módon, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam számára a hitelesség megállapítását.
- (2) Bármely további hivatalos kommunikációra közvetlenül a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság között kerül sor.
- (3) A 2. cikk d) pontjának sérelme nélkül az illetékes hatóságok támogatására minden tagállam kijelölhet egy vagy – ha jogrendszere úgy rendelkezik – több központi hatóságot. A tagállam, ha ez belső igazságszolgáltatási rendszerének szerkezete következtében szükséges, központi hatóságát (hatóságait) bízhatja meg az ENYH adminisztratív továbbításával és átvételével, továbbá az ENYH-val kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezéssel.
- (4) A kibocsátó hatóság az ENYH-t a 98/428/IB tanácsi együttes fellépéssel ⁽¹⁾ létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat (EIH)távközlési rendszerén keresztül is továbbíthatja.
- (5) Amennyiben a végrehajtó hatóság nem ismert, a kibocsátó hatóság valamennyi szükséges módon tájékozódik az információk a végrehajtó államtól való beszerzése érdekében, beleértve az EIH kapcsolattartóin keresztül történő tájékozódást is.
- (6) Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely az ENYH-t megkapja, nem rendelkezik hatáskörrel az ENYH elismerésére vagy az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, akkor az ENYH-t hivatalból továbbítja a végrehajtó hatósághoz, és erről tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.
- (7) Az ENYH végrehajtásához szükséges bármely dokumentum továbbításával vagy hitelességével kapcsolatos valamennyi kérdést a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közvetlen kapcsolatfelvétel révén, vagy adott esetben a tagállamok központi hatóságainak bevonásával oldják meg.

8. cikk

Korábbi ENYH-hoz kapcsolódó ENYH

- (1) Ha a kibocsátó hatóság valamely korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t bocsát ki, ezt az ENYH-ban az A. mellékletben foglalt formanyomtatvány D. szakaszának megfelelően jelzi.
- (2) Ha a kibocsátó hatóság a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a végrehajtó államban részt vesz az ENYH végrehajtásában, a 33. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében küldött értesítések sérelme nélkül az említett államban való jelenléte alatt a korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t küldhet közvetlenül a végrehajtó hatóságnak.
- (3) A korábbi ENYH-t kiegészítő ENYH-t az 5. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően hitelesíteni kell; és adott esetben a 2. cikk c) pontjának megfelelően érvényesíteni kell.

III. FEJEZET

ELJÁRÁSOK ÉS BIZTOSÍTÉKOK A VÉGREHAJTÓ ÁLLAM SZÁMÁRA

9. cikk

Elismerés és végrehajtás

- (1) A végrehajtó hatóságnak minden további alaki követelmény nélkül el kell ismernie az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban részére továbbított ENYH-t, és biztosítania kell annak végrehajtását ugyanúgy és ugyanolyan feltételekkel, mintha az adott nyomozási cselekményt a végrehajtó állam valamely hatósága rendelte volna el, kivéve, ha az érintett hatóság úgy dönt, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának vagy a halasztás ezen irányelvben felsorolt indokainak valamelyikére hivatkozik.

⁽¹⁾ 1998. június 29-i 98/428/IB együttes fellépés, amelyet a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján fogadott el, az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról (HL L 191., 1998.7.7., 4. o.).

(2) A végrehajtó hatóságnak be kell tartania a kibocsátó hatóság által kifejezetten feltüntetett alaki követelményeket és eljárásokat, kivéve, ha ez az irányelv másképpen rendelkezik, és feltéve, hogy az ilyen alaki követelmények és eljárások nem ellentétesek a végrehajtó állam alapvető jogelveivel.

(3) Amennyiben egy végrehajtó hatóság olyan ENYH-t kap kézhez, amelyet nem a 2. cikk c) pontjában meghatározott kibocsátó hatóság állított ki, a végrehajtó hatóságnak vissza kell küldenie az ENYH-t a kibocsátó állam részére.

(4) A kibocsátó hatóság kérheti, hogy a kibocsátó állam egy vagy több hatósága nyújtson segítséget a végrehajtó állam illetékes hatóságainak az ENYH végrehajtásához, amennyiben egy hasonló belföldi ügyben a kibocsátó állam kijelölt hatóságai segítséget nyújthatnának az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény(ek) végrehajtásához. A végrehajtó hatóságnak eleget kell tennie ennek a kérésnek, feltéve, hogy az ilyen segítségnyújtás nem ellentétes a végrehajtó állam alapvető jogelveivel és nem sérti annak alapvető nemzetbiztonsági érdekeit.

(5) Az ENYH végrehajtása során a kibocsátó államnak a végrehajtó államban jelen lévő hatóságait köti a végrehajtó állam joga. E hatóságok nem rendelkeznek semmiféle bűnüldözési hatáskörrel a végrehajtó állam területén, kivéve, ha az ilyen hatásköröknek a végrehajtó állam területén való gyakorlása összhangban van a végrehajtó állam jogával, és nem lépi túl a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közötti megállapodás szerinti mértéket.

(6) E cikk hatékony alkalmazásának elősegítése céljából a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság bármely megfelelő módon konzultálhat egymással.

10. cikk

Eltérő típusú nyomozási cselekmény igénybevétele

(1) A végrehajtó hatóság – amennyiben lehetséges – az ENYH-ban meghatározottól eltérő nyomozási cselekményhez folyamodhat, ha:

- a) az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény a végrehajtó állam jogában nem létezik; vagy
- b) az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekményt hasonló belföldi ügyben nem lehetne végrehajtani.

(2) A 11. cikk sérelme nélkül, az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következő nyomozási cselekményekre, amelyeknek minden esetben rendelkezésre kell állniuk a végrehajtó állam joga szerint:

- a) a végrehajtó hatóságnak már birtokában lévő információ vagy bizonyíték megszerzése, amennyiben a végrehajtó állam joga alapján ezen információ vagy bizonyíték megszerezhető lenne egy büntetőeljárás keretében, illetve az ENYH céljára;
- b) a rendészeti vagy igazságügyi hatóságok birtokában lévő adatbázisokban található olyan információ beszerzése, amelyhez a végrehajtó hatóság büntetőeljárás keretében közvetlenül hozzáférhet;
- c) tanú, szakértő, sértett, gyanúsított, vádlott vagy harmadik fél kihallgatása a végrehajtó állam területén;
- d) a végrehajtó állam jogának meghatározása szerinti, nem kényszerítő nyomozási cselekmények;
- e) adott telefonszámhoz vagy IP-címhez tartozó előfizetéssel rendelkező személyek azonosítása.

(3) A végrehajtó hatóság olyan esetekben is folyamodhat az ENYH-ban megjelöltől eltérő nyomozási cselekményhez, ha a végrehajtó hatóság által választott nyomozási cselekmény kisebb beavatkozással járó eszközök révén ugyanazzal az eredménnyel jár, mint az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény.

(4) Ha a végrehajtó hatóság úgy dönt, hogy az (1) és a (3) bekezdésben említett lehetőséggel él, erről előzőleg tájékoztatja a kibocsátó hatóságot, amely visszavonhatja vagy kiegészítheti az ENYH-t.

(5) Ha az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény a végrehajtó állam jogában nem létezik, vagy ilyen nyomozási cselekményt hasonló belföldi ügyben nem lehetne végrehajtani, és nem áll rendelkezésre olyan egyéb nyomozási cselekmény, amely ugyanolyan eredménnyel járna, mint a kért nyomozási cselekmény, a végrehajtó hatóságnak értesítenie kell a kibocsátó hatóságot arról, hogy a kért segítségnyújtás nem teljesíthető.

11. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának indokai

- (1) Az 1. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, az ENYH elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban megtagadható, ha:
- a) a végrehajtó állam joga alapján mentesség vagy kiváltság áll fenn, illetve a büntetőjogi felelősség megállapítása és korlátozása tekintetében olyan szabályok vannak hatályban a sajtószabadságra és az egyéb médiában való véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozóan, amelyek lehetetlenné teszik az ENYH végrehajtását;
 - b) valamely egyedi esetben az ENYH végrehajtása alapvető nemzetbiztonsági érdekeket sértene, veszélyeztetné az információforrást, vagy konkrét hírszerzési tevékenységekhez kapcsolódó minősített információ felhasználásával járna együtt;
 - c) az ENYH-t a 4. cikk b) és c) pontjában említett eljárásokban bocsátották ki, és a nyomozási cselekmény a végrehajtó állam joga szerint hasonló belföldi ügyben nem lenne engedélyezett;
 - d) az ENYH végrehajtása ellentétes lenne a *ne bis in idem* elvével;
 - e) az ENYH olyan bűncselekménnyel kapcsolatos, amelyet feltételezhetően a kibocsátó állam területén kívül és részben vagy teljes egészében a végrehajtó állam területén követtek el, és az a cselekmény, amely miatt az ENYH-t kibocsátották, a végrehajtó államban nem minősül bűncselekménnyel;
 - f) alapos okkal feltételezhető, hogy az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény végrehajtása összeegyeztethetetlen lenne a végrehajtó állammal az EUMSZ 6. cikke, valamint a Charta értelmében fennálló kötelezettségeivel;
 - g) ha az a cselekmény, amely miatt az ENYH-t kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménnyel, kivéve, ha a D. mellékletben foglalt bűncselekmény-típusok egyikébe tartozó, a kibocsátó hatóság által az ENYH-ban megjelölt bűncselekményről van szó, feltéve, hogy e bűncselekmény a kibocsátó állam joga szerint szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető, amelynek felső határa legalább három év; vagy
 - h) ha az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény alkalmazása a végrehajtó állam jogrendszerében csak bizonyos bűncselekményekre, bűncselekmény-kategóriákra, illetve egy adott minimális büntetési tétellel büntetendő bűncselekményekre korlátozódik, és az ENYH-ban megjelölt bűncselekmény nem tartozik ezek közé.
- (2) Az (1) bekezdés g) és h) pontja nem vonatkozik a 10. cikk (2) bekezdésében említett nyomozási cselekményekre.
- (3) Ha az ENYH adó-, vám- és devizaügyekkel kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozik, a végrehajtó hatóság nem tagadhatja meg annak elismerését vagy végrehajtását azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem vet ki ugyanolyan típusú adót vagy vámot, illetve nem tartalmaz ugyanolyan típusú adó-, vám- és devizajogszabályokat, mint a kibocsátó állam joga.
- (4) Az (1) bekezdés a), b), d), e) és f) pontjában említett esetekben az ENYH elismerésének vagy végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadásáról szóló határozat meghozatala előtt a végrehajtó hatóságnak bármely megfelelő módon konzultációt kell folytatnia a kibocsátó hatósággal, és adott esetben a kibocsátó hatóságot fel kell kérnie bármely szükséges információ haladéktalan megadására.
- (5) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben, és amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése a végrehajtó állam valamelyik hatóságának hatáskörébe tartozik, a végrehajtó hatóságnak haladéktalanul ilyen irányú megkereséssel kell fordulnia e hatósághoz. Amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése egy másik állam hatóságának vagy valamely nemzetközi szervezetnek a hatáskörébe tartozik, az érintett hatóságnak az e hatáskör gyakorlása iránti megkeresését a kibocsátó hatóságnak kell előterjesztenie.

12. cikk

Az elismerésre vagy végrehajtásra vonatkozó határidők

- (1) Az elismeréssel vagy végrehajtással kapcsolatos határozatot ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell meghozni, illetve a nyomozási cselekményt ugyanolyan gyorsan és ugyanolyan elsőbbséggel kell elvégezni, mint egy hasonló belföldi ügyben, és mindenképpen az ebben a cikkben meghatározott határidőkön belül.
- (2) Amennyiben a kibocsátó hatóság az ENYH-ban – az eljárási határidők, a bűncselekmény súlyossága vagy egyéb, különösen sürgető körülmények miatt – az e cikkben meghatározottnál rövidebb határidő szükségességét jelezte, vagy ha a kibocsátó hatóság az ENYH-ban megjelölte, hogy a nyomozási cselekményt egy adott napon kell elvégezni, a végrehajtó hatóságnak ezt a kérést a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie.

(3) A végrehajtó hatóság az ENYH elismerésére vagy a végrehajtására vonatkozó döntést a lehető legrövidebb időn belül, az (5) bekezdés sérelme nélkül, és legkésőbb 30 nappal az ENYH-nak az illetékes végrehajtó hatóság általi átvételét követően meghozza.

(4) A végrehajtó hatóság késedelem nélkül, az (5) bekezdés sérelme nélkül, de legkésőbb 90 nappal a (3) bekezdésben említett döntés meghozatalát követően végrehajtja a nyomozási cselekményt, kivéve, ha a halasztás valamely indoka áll fenn a 15. cikk alapján, vagy ha az ENYH-ban említett bizonyíték már a végrehajtó állam birtokában van.

(5) Amennyiben az illetékes végrehajtó hatóság számára egy konkrét ügyben gyakorlati szempontból nem kivitelezhető a (3) bekezdésben megállapított határidő betartása, illetve a végrehajtásnak a (2) bekezdésben meghatározott napon történő teljesítése, erről bármely rendelkezésre álló módon, késedelem nélkül értesítenie kell a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát és a döntés meghozatalához előreláthatólag szükséges időt. Ilyen esetben a (3) bekezdésben említett határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.

(6) Amennyiben az illetékes végrehajtó hatóság számára egy konkrét ügyben gyakorlati szempontból nem kivitelezhető a (4) bekezdésben megállapított határidő betartása, erről bármely rendelkezésre álló módon, késedelem nélkül értesítenie kell a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát, és konzultációt kell folytatnia a kibocsátó hatósággal a nyomozási cselekmény végrehajtásának megfelelő időzítéséről.

13. cikk

A bizonyíték átadása

(1) A végrehajtó hatóság indokolatlan késedelem nélkül átadja a kibocsátó állam részére az eleve a végrehajtó állam illetékes hatóságainak birtokában lévő, illetve az általuk az ENYH végrehajtása során megszerzett bizonyítékokat.

Amennyiben az ENYH-ban ezt kérték és a végrehajtó állam joga alapján lehetséges, a bizonyítékot haladéktalanul át kell adni a kibocsátó állam azon illetékes hatóságainak, amelyek a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban részt vesznek az ENYH végrehajtásában.

(2) A bizonyíték átadása felfüggeszthető a jogorvoslati határozat megszületéséig, kivéve, ha az ENYH-ban megfelelő indokok támasztják alá, hogy a bizonyíték azonnali átadása elengedhetetlen a nyomozás megfelelő lefolytatása vagy az egyéni jogok védelme érdekében. Ugyanakkor a bizonyítékok átadását fel kell függeszteni, ha az súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna az érintett személynek.

(3) A megszerzett bizonyíték átadásakor a végrehajtó hatóságnak jeleznie kell, hogy kéri-e, hogy a bizonyítékot szolgáltatásuk vissza a végrehajtó államnak, amint arra a kibocsátó államban már nincs szükség.

(4) Amennyiben az érintett tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat egyéb eljárásokban is használják, a végrehajtó hatóság a kibocsátó hatóság kifejezett kérésére és a vele folytatott konzultációkat követően ideiglenesen is átadhatja a bizonyítékot, azzal a feltétellel, hogy azt a lehető leghamarabb, illetve az illetékes hatóságok által közösen megállapított időpontban visszaadják a végrehajtó államnak, amennyiben arra már nincs szükség a kibocsátó államban.

14. cikk

Jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hasonló belföldi esetekben igénybe vehetőekkel egyenértékű jogorvoslatok álljanak rendelkezésre az ENYH-ban megjelölt nyomozási cselekmény esetében is.

(2) Az ENYH kibocsátásának érdemi indokait csak a kibocsátó államban benyújtott kereset útján lehet vitatni, a végrehajtó államban az alapjogok garanciáinak sérelme nélkül.

(3) Ha az a nyomozásnak a 19. cikk (1) bekezdésében előírt titkosságát nem veszélyezteti, a kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy tájékoztatásra kerüljön sor a nemzeti jog szerint rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről, amikor a jogok igénybevehetővé válnak, és kellő időben ahhoz, hogy ténylegesen gyakorolni lehessen őket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a jogorvoslat igénybevételére vonatkozó határidők azonosak legyenek a hasonló belföldi esetekben meghatározott határidőkkel, és azokat oly módon alkalmazzák, amely garantálja ezen jogorvoslati lehetőségek tényleges igénybevételét az érintett felek számára.

(5) A kibocsátó hatóságnak és a végrehajtó hatóságnak tájékoztatnia kell egymást a valamely ENYH kiadása, elismerése vagy végrehajtása ellen benyújtott jogorvoslati kérelmekről.

(6) A jogorvoslati kérelem nem függeszti fel a nyomozási cselekmény végrehajtását, kivéve, ha az a hasonló belföldi esetekben ilyen hatást vált ki.

(7) Az ENYH elismerésének vagy végrehajtásának sikeres megtámadását a kibocsátó állam a nemzeti jogának megfelelően figyelembe veszi. A tagállamok – a nemzeti eljárási szabályok sérelme nélkül – biztosítják, hogy a kibocsátó államban zajló büntetőeljárások során, az ENYH révén szerzett bizonyítékok értékelésekor a védelem jogait, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot tiszteletben tartásák.

15. cikk

Az elismerés vagy a végrehajtás elhalasztásának indokai

(1) Az ENYH elismerése vagy végrehajtása a végrehajtó államban elhalasztható, amennyiben:

- a) végrehajtása sérelmes lehet egy folyamatban lévő nyomozásra vagy büntetőeljárásra – a végrehajtó állam által észszerűnek tartott időpontig;
- b) az érintett tárgyakat, dokumentumokat vagy adatokat már más eljárásokban használják – addig az időpontig, amikor e célból ezekre már nincs szükség.

(2) Amint a halasztás oka megszűnik, a végrehajtó hatóság azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket az ENYH végrehajtására, és bármilyen, írásbeli dokumentálást lehetővé tevő úton tájékoztatja a kibocsátó hatóságot.

16. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

(1) A végrehajtó állam ENYH-t átvevő illetékes hatóságának késedelem nélkül – és mindenképpen az ENYH átvételétől számított egy héten belül – a B. mellékletben foglalt formanyomtatvány kitöltésével és elküldésével vissza kell igazolnia az ENYH kézhezvételét.

Amennyiben a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban központi hatóságot jelöltek ki, ez a kötelezettség a központi hatóságra, valamint arra a végrehajtó hatóságra is vonatkozik, amely a központi hatóságon keresztül az ENYH-t megkapta.

A 7. cikk (6) bekezdésében említett esetekben az említett kötelezettség mind az ENYH-t eredetileg átvevő illetékes hatóságra, mind arra a végrehajtó hatóságra vonatkozik, amelyhez végül az ENYH-t továbbították.

(2) A 10. cikk (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, a végrehajtó hatóságnak az alábbiak szerint kell tájékoztatnia a kibocsátó hatóságot haladéktalanul, bármilyen rendelkezésre álló módon:

- a) ha a végrehajtó hatóság számára lehetetlen, hogy az elismerésről vagy a végrehajtásról döntést hozzon, mivel az A. mellékletben előírt formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás;
- b) ha a végrehajtó hatóság az ENYH végrehajtása során további vizsgálatok nélkül úgy ítéli meg, hogy helyénvaló lehet olyan nyomozási cselekményeket foganatosítani, amelyeket kezdetben nem terveztek, vagy amelyeket az ENYH kibocsátásának időpontjában nem lehetett konkrétan meghatározni – annak érdekében, hogy a kibocsátó hatóság az adott ügyben további lépéseket tehesen; vagy
- c) a végrehajtó hatóság megállapítja, hogy az adott ügyben nem tud megfelelni a kibocsátó hatóság által a 9. cikkkel összhangban kifejezetten feltüntetett alaki követelményeknek és eljárásoknak.

A kibocsátó hatóság kérésére az információt írásban dokumentálhatóan haladéktalanul meg kell erősíteni.

(3) A 10. cikk (4) és (5) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül, a végrehajtó hatóságnak késedelem nélkül és bármilyen, írásbeli dokumentálást lehetővé tevő úton tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot

a) valamennyi, a 10. vagy 11. cikk szerinti döntésről;

b) valamennyi, az ENYH végrehajtásának vagy elismerésének elhalasztásáról hozott döntésről, annak indoklásáról, és – lehetőség szerint – az elhalasztás várható időtartamáról.

17. cikk

A tisztviselőkkel kapcsolatos büntetőjogi felelősség

A kibocsátó államnak az ezen irányelv alkalmazása keretében a végrehajtó állam területén tartózkodó tisztviselői a velük szemben vagy általuk elkövetett bűncselekmények vonatkozásában úgy tekintendő, mint a végrehajtó állam tisztviselői.

18. cikk

A tisztviselőkkel kapcsolatos polgári jogi felelősség

(1) Amennyiben valamely tagállam tisztviselői ezen irányelv alkalmazásának keretében egy másik tagállam területén tartózkodnak, úgy a feladatuk ellátása során általuk okozott bármilyen kárért az előbbi tagállam felel, azon tagállam jogával összhangban, amelynek területén a tisztviselői a tevékenységüket folytatják.

(2) Az a tagállam, amelynek területén az (1) bekezdésben említett kár bekövetkezett, a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját tisztviselői okozták volna.

(3) Az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti az ezen utóbbi tagállam által a károsultaknak, illetve a károsult személyek jogán jogosult más személyeknek kifizetett kártérítés összegét.

(4) Az (1) bekezdésben említett esetekben – harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével – minden tagállam lemond az olyan károk megtérítésének igényléséről, amelyet egy másik tagállamtól szenvedett el.

19. cikk

Titkosság

(1) Az egyes tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság az ENYH végrehajtása során kellően figyelembe vegye a nyomozás titkosságát.

(2) A végrehajtó hatóságnak a nemzeti jogával összhangban garantálnia kell az ENYH, az ENYH-ban szereplő tények és az ENYH tartalmának titkosságát, kivéve a nyomozási cselekmény elvégzéséhez szükséges mértéket. Ha a végrehajtó hatóság nem tud megfelelni a titkosság követelményének, erről haladéktalanul értesítenie kell a kibocsátó hatóságot.

(3) A kibocsátó hatóság a nemzeti jogával összhangban – és amennyiben a végrehajtó hatóság másképpen nem jelzi – nem hozhatja nyilvánosságra a végrehajtó hatóság által átadott semmilyen bizonyítékot vagy információt, kivéve amennyiben a nyilvánosságra hozatal az ENYH-ban foglalt nyomozás vagy eljárás érdekében szükséges.

(4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a bankok ne hozzák az érintett banki ügyfelek vagy más harmadik személyek tudomására, hogy a 26. vagy a 27. cikkel összhangban információkat továbbítottak a kibocsátó államnak, vagy hogy nyomozás van folyamatban.

20. cikk

Személyes adatok védelme

Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamok biztosítják, hogy a személyes adatok kizárólag a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾, illetve a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló, 1981. január 28-i Európa tanácsi egyezményben és annak kiegészítő jegyzőkönyvében foglalt elvek szerinti védelemben részesüljenek, valamint hogy azok feldolgozására kizárólag az említett rendelkezések és elvek szerint kerülhessen sor.

Az ezen adatokhoz való hozzáférést – az érintett jogainak sérelme nélkül – korlátozni kell. Ezekhez az adatokhoz kizárólag arra engedéllyel rendelkezők férhetnek hozzá.

21. cikk

Költségek

(1) Kivéve, ha ez az irányelv másképp rendelkezik, a végrehajtó állam viseli mindazokat a költségeket, amelyek az ENYH végrehajtásával kapcsolatban a végrehajtó állam területén merülnek fel.

(2) Ha a végrehajtó hatóság úgy ítéli meg, hogy az ENYH végrehajtása kivételesen magas költségekkel járhat, konzultálhat a kibocsátó hatósággal a költségek esetleges megosztásáról és a megosztás módjáról, illetve az ENYH módosításáról.

A végrehajtó hatóságnak előzetesen részletesen tájékoztatnia kell a kibocsátó hatóságot a kivételesen magasnak minősített költségrészről.

(3) Kivételes helyzetekben, amennyiben a költségekre vonatkozó, a (2) bekezdésben említett konzultáció nem eredményez megállapodást, a kibocsátó hatóság:

- a) részben vagy egészben visszavonhatja az ENYH-t; vagy
- b) fenntarthatja az ENYH-t és ezzel egyidejűleg viseli a költségek kivételesen magasnak minősített részét.

IV. FEJEZET

EGYES NYOMOZÁSI CSELEKMÉNYEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

22. cikk

Őrizetben levő személyek nyomozási cselekmény foganatosítása érdekében történő ideiglenes átadása a kibocsátó államnak

(1) A végrehajtó államban őrizetben levő személy ideiglenes átadására vonatkozóan ENYH bocsátható ki olyan bizonyításvételi célú nyomozási cselekmény foganatosítása érdekében, amelyhez az említett személynek a kibocsátó állam területén való jelenléte szükséges, feltéve, hogy a személyt a végrehajtó állam által előírt időn belül visszaküldik.

(2) Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain túl az ENYH végrehajtása akkor is megtagadható, ha:

- a) az őrizetben levő személy ahhoz nem járul hozzá; vagy
- b) ha az átadás valószínűleg meghosszabbítaná az említett személy fogva tartásának időtartamát.

(3) A (2) bekezdés a) pontjának sérelme nélkül, amennyiben az érintett személy életkorára, illetve testi vagy szellemi állapotára tekintettel a végrehajtó állam ezt szükségesnek tartja, az őrizetben lévő személy jogi képviselője részére lehetővé kell biztosítani arra, hogy kinyilvánítsa az ideiglenes átadással kapcsolatos véleményét.

⁽¹⁾ A Tanács 2008. november 27-i 2008/977/IB kerethatározata a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről (HL L 350., 2008.12.30., 60. o.).

(4) Az (1) bekezdésben említett esetben – a valamennyi szükséges dokumentum kíséretében benyújtott – kérelem alapján engedélyezni kell az őrizetben levő személynek egy harmadik tagállam területén keresztül történő átszállítását (a továbbiakban: az átszállítási tagállam).

(5) A kibocsátó tagállam és a végrehajtó tagállam megállapodnak egymással a személy ideiglenes átadásának gyakorlati kérdéseiről – és ennek keretében a kibocsátó államban történő őrizetének részleteiről –, valamint azokról a határidőkről, ameddig a személyt a kibocsátó államban át kell adnia, illetve amelynek lejárt előtt a végrehajtó állam területére vissza kell térnie, gondoskodva arról, hogy ennek során figyelembe vegyék az érintett személy testi és szellemi állapotát, valamint a kibocsátó államban előírt biztonsági szintet.

(6) Az átadott személy azon cselekmények vagy ítéletek miatt, amelyek miatt a végrehajtó államban őrizetben volt, őrizetben marad a kibocsátó állam területén is – és adott esetben az átszállítási tagállam területén is –, kivéve akkor, ha a végrehajtó állam a szabadon bocsátását kéri.

(7) A kibocsátó állam területén töltött őrizet időtartamát be kell számítani annak a fogva tartásnak az időtartamába, amelyet az érintett személynek a végrehajtó állam területén kell letöltenie.

(8) Az (6) bekezdés sérelme nélkül, az átadott személy a kibocsátó államban nem vonható büntetőeljárás alá, nem tartható fogva és személyes szabadsága semmilyen egyéb módon nem korlátozható a végrehajtó állam területéről való indulása előtt elkövetett olyan cselekmények vagy meghozott ítéletek miatt, amelyeket az ENYH nem tartalmaz.

(9) A (8) bekezdésben említett mentesség megszűnik, ha az átadott személynek, annak ellenére, hogy – az attól számított tizenöt egymást követő napon keresztül, hogy a kibocsátó hatóságok már nem tartottak igényt a jelenlétére – lehetősége volt elhagyni a kibocsátó állam területét:

a) a kibocsátó állam területén maradt; vagy

b) ha elhagyta azt, visszatért.

(10) Az e cikk alkalmazása kapcsán felmerülő költségek fedezésére a 21. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, azon költségek kivételével, amelyek a személynek a kibocsátó államba való átszállítása, illetve onnan való visszaszállítása kapcsán keletkeznek: ez utóbbi költségeket az említett állam viseli.

23. cikk

Őrizetben levő személyek nyomozási cselekmény fogatosítása érdekében történő ideiglenes átadása a végrehajtó államban

(1) A kibocsátó államban őrizetben levő személy ideiglenes átadására vonatkozóan ENYH bocsátható ki olyan bizonyításvételi célú nyomozási cselekmény fogatosítása érdekében, amelyhez az említett személynek a végrehajtó állam területén való jelenléte szükséges.

(2) A 22. cikk (2) bekezdésének a) pontját, valamint (3)–(9) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az e cikk szerinti ideiglenes átadásra.

(3) Az e cikk alkalmazása kapcsán felmerülő költségek fedezésére a 21. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, azon költségek kivételével, amelyek az érintett személynek a végrehajtó államba való átszállítása, illetve onnan való visszaszállítása kapcsán keletkeznek: ez utóbbi költségeket a kibocsátó állam viseli.

24. cikk

Meghallgatás videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz segítségével

(1) Ha a végrehajtó állam területén tartózkodó személyt a kibocsátó állam illetékes hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánják meghallgatni, akkor a kibocsátó hatóság ENYH-t bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz segítségével hallgassák meg, a (5)–(7) bekezdésben előírtaknak megfelelően.

A kibocsátó hatóság az ENYH-t a gyanúsított vagy vádlott videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz segítségével való kihallgatása céljára is kibocsáthatja.

(2) Az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain túl az ENYH végrehajtása akkor is megtagadható, ha:

- a) a gyanúsított vagy vádlott ahhoz nem adta beleegyezését; vagy
- b) a nyomozási cselekmény elvégzése az adott esetben ellentétes lenne a végrehajtó állam jogának alapvető elveivel.

(3) A kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság megállapodik a meghallgatás gyakorlati részleteiről. Az e részletekről való megállapodás során a végrehajtó hatóságnak vállalnia kell a következőket:

- a) idézést küld az érintett tanúnak vagy szakértőnek a meghallgatás időpontjának és helyszínének megjelölésével;
- b) a kibocsátó állam joga által előírt részletes szabályoknak megfelelően megidézi a kihallgatásra a gyanúsítottat vagy a vádlottat, és tájékoztatja a kibocsátó állam joga értelmében fennálló jogairól, kellő időben ahhoz, hogy az ténylegesen élhessen a védelemhez való jogával;
- c) biztosítja a meghallgatandó személy személyazonosságának megállapítását.

(4) Amennyiben a végrehajtó hatóságnak nem állnak rendelkezésére a videokonferencia útján lefolytatott meghallgatáshoz szükséges technikai eszközök, úgy azokat a kibocsátó állam kölcsönös megállapodás alapján a rendelkezésére bocsáthatja.

(5) A videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz segítségével történő meghallgatás esetében az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

- a) a végrehajtó állam illetékes hatósága képviselőjének – szükség esetén a hatóságot segítő tolmáccsal együtt – jelen kell lennie a meghallgatás során, és ez a képviselő felel a meghallgatni kívánt személy személyazonosságának a megállapításáért, valamint a végrehajtó állam jogának alapvető elveinek tiszteletben tartásáért.

Ha a végrehajtó hatóság képviselője úgy ítéli meg, hogy a meghallgatás folyamán a végrehajtó állam jogának alapvető elveit megsértik, haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a meghallgatás az említett alapelvekkel összhangban folytatódjon;

- b) a kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságainak szükség esetén meg kell állapodniuk a meghallgatni kívánt személy védelmét szolgáló intézkedésekről;
- c) a kihallgatást a kibocsátó állam joga szerint és közvetlenül a kibocsátó állam illetékes hatósága által vagy annak irányítása alatt kell lefolytatni;
- d) a végrehajtó állam a kibocsátó állam vagy a meghallgatni kívánt személy kérelmére gondoskodik arról, hogy szükség esetén a meghallgatni kívánt személynek tolmács álljon a rendelkezésére;
- e) a gyanúsítottakat vagy vádlottakat a kihallgatást megelőzően tájékoztatni kell az őket a végrehajtó állam és a kibocsátó állam joga szerint megillető eljárási jogokról, beleértve a tanúvallomás tételének megtagadásához való jogot is. Amennyiben a végrehajtó vagy a kibocsátó állam joga szerint a tanúkat és a szakértőket megilleti a tanúvallomás tételének megtagadására vonatkozó jog, kérhetik, hogy élhessenek ezzel a jogukkal, és erről a jogukról a kihallgatást megelőzően tájékoztatni kell őket.

(6) Az érintett személyek védelmére vonatkozóan esetlegesen elfogadott intézkedések sérelme nélkül a végrehajtó hatóságnak a meghallgatás befejezésekor jegyzőkönyvet kell felvennie a meghallgatásról, amelyben fel kell tüntetnie a meghallgatás helyét és időpontját, a meghallgatott személy személyazonosságát, a végrehajtó államban a meghallgatáson részt vevő minden egyéb személy személyazonosságát és beosztását, az esetleges esküteleket, valamint a meghallgatás lefolytatásának technikai körülményeit. A végrehajtó hatóság továbbítja ezt a dokumentumot a kibocsátó hatóságnak.

(7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ha a személy meghallgatására e cikkel összhangban a területükön kerül sor, és a személy a vallomástételi kötelezettség ellenére megtagadja a vallomástételt, vagy hamis vallomást tesz, a tagállam nemzeti jogát ugyanúgy alkalmazza, mintha a meghallgatásra nemzeti eljárás keretében került volna sor.

25. cikk

Telefonkonferencia útján történő meghallgatás

- (1) Ha egy, valamely tagállam területén tartózkodó személyt egy másik tagállam illetékes hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánnak meghallgatni, és nem célszerű vagy nem lehetséges, hogy a meghallgatni kívánt személy személyesen jelenjen meg az adott tagállam területén, akkor ez utóbbi tagállam kibocsátó hatósága az e célra alkalmas egyéb lehetőségek megvizsgálását követően ENYH-t bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt videokonferencia útján hallgassák meg, a (2) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően.
- (2) Ellentétes értelmű megállapodás hiányában a 24. cikk (3), (5), (6) és (7) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell a telefonkonferencia útján történő meghallgatásra is.

26. cikk

Információk a bankoknál és egyéb pénzügyintézeteknél vezetett számlákról

- (1) ENYH bocsátható ki annak megállapítása céljából, hogy a büntetőeljárás alatt álló természetes vagy jogi személy rendelkezik-e a végrehajtó állam területén található valamely bankban egy vagy több, bármilyen típusú számlával, illetve ilyen számlák feletti rendelkezési joggal, és amennyiben igen, az azonosított számlák valamennyi adatának kiadására.
- (2) Az e cikkben meghatározott feltételek mellett minden tagállam meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre tudja bocsátani.
- (3) Az (1) bekezdésben említett információknak – ha ezt az ENYH előírja – ki kell terjedniük azokra a számlákra is, amelyekre vonatkozóan az érintett büntetőeljárás alatt álló személy meghatalmazással rendelkezik.
- (4) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak a számlát kezelő bank birtokában lévő információk vonatkozásában alkalmazandó.
- (5) A kibocsátó hatóságnak az ENYH-ban ismertetnie kell azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk érdemi jelentőségűek lehetnek az adott büntetőeljárás szempontjából, valamint azokat az okokat, amelyek miatt feltételezi, hogy a végrehajtó állam területén működő bankok kezelik az adott bankszámlát, és – amennyiben lehetséges – azt, hogy mely bankok lehetnek ezek. Emellett az ENYH-ban közölnie kell minden olyan rendelkezésre álló információt, amely elősegítheti annak végrehajtását.
- (6) ENYH bocsátható ki annak megállapítása céljából is, hogy a büntetőeljárás alatt álló bármely természetes vagy jogi személy rendelkezik-e a végrehajtó állam területén működő bármely, banktól eltérő egyéb pénzügyi intézménynél nyitott egy vagy több számlával. A (3)–(5) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó. Az ENYH végrehajtása ilyen esetekben, illetve az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain felül akkor is elutasítható, ha a nyomozási cselekmény végrehajtását hasonló belföldi esetben nem engedélyeznék.

27. cikk

Információ a bankoknál és egyéb pénzügyintézeteknél vezetett számlákról

- (1) A kibocsátó hatóság ENYH-t bocsáthat ki meghatározott bankszámlák adatainak, valamint meghatározott időszakban az ENYH-ban meghatározott egy vagy több számlán keresztül végrehajtott banki ügyletekkel kapcsolatos adatoknak a megállapítása céljából, a forrás- vagy kedvezményezett számlák adatait is beleértve.
- (2) Az e cikkben meghatározott feltételek mellett minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre tudja bocsátani.
- (3) Az e cikkben meghatározott kötelezettség csak abban az esetben alkalmazandó, ha az információk a számlát vezető bank birtokában vannak.

(4) A kibocsátó hatóság az ENYH-ban közli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk relevánsak az adott büntetőeljárás szempontjából.

(5) ENYH a bankoktól eltérő egyéb pénzügyi intézmények által végzett pénzügyi műveletek viszonylatában is kibocsátható az (1) bekezdésben meghatározott információk megszerzése céljából. A (3)–(4) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó. Az ENYH végrehajtása ilyen esetekben, illetve az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain felül akkor is elutasítható, ha a nyomozási cselekmény végrehajtását hasonló belföldi esetben nem engedélyeznék.

28. cikk

A bizonyítékok valós idejű, folyamatos, illetve meghatározott ideig tartó gyűjtésével járó nyomozási cselekmények

(1) Amennyiben az ENYH kibocsátására a bizonyítékok valós idejű, folyamatos, illetve meghatározott ideig tartó gyűjtését szükségessé tevő nyomozási cselekmény végrehajtása céljából kerül sor, mint például:

- a) egy vagy több meghatározott számlán keresztül végrehajtott banki vagy más pénzügyi műveletek nyomon követését;
- b) a végrehajtó állam területén való ellenőrzött szállítást,

az ENYH végrehajtása az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain felül akkor is elutasítható, ha az adott nyomozási cselekmény végrehajtását hasonló belföldi esetben nem engedélyeznék.

(2) A gyakorlati kérdésekről az (1) bekezdés b) pontjában említett nyomozási cselekmények esetében és minden más esetben is, amikor erre szükség van, a kibocsátó államnak és a végrehajtó államnak kell megállapodnia.

(3) A kibocsátó hatóság az ENYH-ban közli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a kért információk relevánsak az adott büntetőeljárás szempontjából.

(4) Az intézkedésnek, valamint az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtásához kapcsolódó tevékenységek irányításának és ellenőrzésének joga a végrehajtó állam illetékes hatóságait illeti meg.

29. cikk

Fedett nyomozás

(1) ENYH bocsátható ki azzal a céllal, hogy a végrehajtó államot felkérjék, hogy segítse a kibocsátó államot a fedett vagy hamis személyazonossággal tevékenykedő tisztviselők által végzett bűnügyi nyomozások során (fedett nyomozás).

(2) A kibocsátó hatóság az ENYH-ban megjelöli azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a fedett nyomozás érdemi jelentőségű lehet a az érintett büntetőeljárás szempontjából. Az e cikk szerint kibocsátott ENYH elismeréséről és végrehajtásáról szóló határozatot a végrehajtó állam illetékes hatóságai ezen állam nemzeti jogát és eljárásait kellően figyelembe véve hozzák meg.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt céllal kibocsátott ENYH végrehajtását az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain felül a végrehajtó hatóság akkor is elutasíthatja, ha:

- a) a fedett nyomozás végrehajtását hasonló belföldi esetben nem engedélyeznék; vagy
- b) a két tagállam nem tudott megállapodni a (4) bekezdésben említettek szerint a fedett nyomozás gyakorlati részleteiről.

(4) A fedett nyomozást azon tagállam nemzeti jogának és eljárásainak megfelelően kell végezni, amelynek területén a fedett nyomozást végrehajtják. Az intézkedésnek, valamint a fedett nyomozáshoz kapcsolódó műveletek irányításának és ellenőrzésének joga kizárólag a végrehajtó állam illetékes hatóságait illeti meg. A fedett nyomozás időtartamáról, annak pontos feltételeiről és a fedett nyomozásban részt vevő tisztviselők jogállásáról a kibocsátó állam és a végrehajtó állam állapodnak meg nemzeti joguk és eljárásaik figyelembevételével.

V. FEJEZET

TITKOS TÁVKÖZLÉSI INFORMÁCIÓGYŰJTÉS

30. cikk

Titkos távközlési információgyűjtés más tagállam által nyújtott technikai segítséggel

(1) ENYH bocsátható ki távközlési információk azon tagállamban való elfogása céljából, amelynek technikai segítségére szükség van.

(2) Ha ugyanazon titkos távközlési információgyűjtéshez egynél több tagállam is rendelkezésre tudja bocsátani a teljes szükséges technikai segítséget, az ENYH-t csak az egyiküknek kell megküldeni. Mindig elsőbbséget élvez a célszemély aktuális vagy leendő tartózkodási helye szerinti tagállam.

(3) Az (1) bekezdésben említett ENYH-nak az alábbi információkat is tartalmaznia kell:

- a) a célszemély azonosítására szolgáló információk;
- b) a titkos információgyűjtés kívánt időtartama;
- c) elegendő technikai adat, különösen a célszemély azonosítója, annak érdekében, hogy az ENYH-t végre lehessen hajtani.

(4) A kibocsátó hatóságnak az ENYH-ban közölnie kell azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a megjelölt nyomozási cselekmények relevánsak az adott büntetőeljárás szempontjából.

(5) A végrehajtó hatóság az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtását az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a 11. cikkben említett indokain felül akkor is elutasíthatja, ha a nyomozási cselekmény végrehajtását hasonló belföldi ügyben nem engedélyeznék. A végrehajtó állam a hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló belföldi ügyben teljesíteni kellene.

(6) Az (1) bekezdésben említett ENYH végrehajtható azáltal, hogy:

- a) a távközlési információkat haladéktalanul továbbítják a kibocsátó állam részére; vagy
- b) a távközlési információkat elfogják és rögzítik, majd ezt követően továbbítják annak eredményét a kibocsátó államnak.

A kibocsátó és a végrehajtó hatóságnak egyeztetnie kell annak érdekében, hogy megállapodjanak arról, hogy a titkos információgyűjtésre az a) vagy b) ponttal összhangban kerül-e sor.

(7) A kibocsátó hatóság az (1) bekezdésben említett ENYH kibocsátásakor vagy a titkos információgyűjtés alatt indokolt esetben és a végrehajtó hatóság beleegyezésével kérheti a rögzített információk írásba foglalását, dekódolását vagy titkosításának feloldását.

(8) Az e cikk alkalmazása kapcsán felmerülő költségek fedezésére a 21. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni az elfogott távközlési információk írásba foglalásával, dekódolásával és titkosításának feloldásával kapcsolatos költségek kivételével; ez utóbbiakat a kibocsátó állam viseli.

31. cikk

A büntetőeljárás alá vont személy tartózkodási helye szerinti olyan tagállam értesítése, amelytől nincs szükség technikai segítségre

(1) Amennyiben a nyomozási cselekmény foganatosítása érdekében egy tagállam (a továbbiakban: a titkos információgyűjtést végző tagállam) illetékes hatóságai engedélyezték a titkos távközlési információgyűjtést, és az azt elrendelő határozatban feltüntetett célszemély távközlési címét egy olyan másik tagállamban (a továbbiakban: az értesített tagállam) használják, amelytől a titkos információgyűjtéshez nincs szükség technikai segítségre, a titkos információgyűjtést végző tagállam tájékoztatja az értesített tagállam illetékes hatóságát a titkos információgyűjtésről:

- a) a titkos távközlési információgyűjtés megkezdése előtt azon esetekben, amikor a titkos információgyűjtést végző tagállam illetékes hatósága annak elrendelésekor tudja, hogy a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodik vagy ott fog tartózkodni;
- b) a titkos távközlési információgyűjtés ideje alatt vagy annak befejezését követően azonnal, amint tudomására jutott, hogy a célszemély a titkos információgyűjtés ideje alatt az értesített tagállam területén tartózkodik vagy ott tartózkodott.

- (2) Az (1) bekezdésben említett értesítéshez a C. mellékletben szereplő formanyomtatványt kell használni.
- (3) Az értesített tagállam illetékes hatóságának abban az esetben, ha a titkos távközlési információgyűjtést hasonló belföldi esetben nem engedélyeznék, haladéktalanul és az (1) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően legkésőbb 96 órán belül értesítenie kell a titkos távközlési információgyűjtést végző tagállam illetékes hatóságát:
- arról, hogy a titkos távközlési információgyűjtést nem lehet elvégezni vagy be kell fejezni;
 - adott esetben arról, hogy azokat a titkos információgyűjtés révén megszerzett információkat, amelyeket már összegyűjtöttek, mialatt a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodott, ne használják fel, illetve csak az értesített tagállam által meghatározott feltételek teljesítése esetén használják fel. Az értesített tagállam illetékes hatóságának tájékoztatnia kell a titkos információgyűjtést végző tagállam illetékes hatóságát az említett feltételek indokairól.
- (4) Az 5. cikk (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a (2) bekezdésben említett értesítésre.

VI. FEJEZET

IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

32. cikk

Ideiglenes intézkedések

- (1) A kibocsátó hatóság az ENYH-t olyan intézkedés meghozatala érdekében is kibocsáthatja, amelynek célja a bizonyítékként felhasználható elemek megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átadásának vagy elidegenítésének ideiglenes megakadályozása.
- (2) A végrehajtó hatóságnak a lehető leghamarabb határoznia kell az ideiglenes intézkedésről, és amennyiben lehetséges, az ENYH kézhezvételétől számított 24 órán belül közölnie kell döntését.
- (3) Amennyiben a kibocsátó hatóság az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedést kérelmezi, jeleznie kell az ENYH-ban, hogy a bizonyítékot átadják-e a kibocsátó államnak, vagy az maradjon a végrehajtó államban. A végrehajtó hatóságnak el kell ismernie és végre kell hajtania az említett ENYH-t, majd ebben az irányelvben megállapított eljárásokkal összhangban át kell adnia a bizonyítékot.
- (4) Ha az ENYH-ban a (3) bekezdéssel összhangban olyan utasítás szerepel, hogy a bizonyíték maradjon a végrehajtó államban, a kibocsátó hatóságnak fel kell tüntetnie az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedés visszavonásának időpontját vagy a bizonyítéknak a kibocsátó állam részére történő átadása iránti kérelem benyújtásának várható időpontját.
- (5) A kibocsátó hatósággal folytatott konzultációt követően a végrehajtó hatóság a nemzeti jogával és gyakorlatával összhangban, az eset körülményeire figyelemmel megállapíthatja a megfelelő feltételeket az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedés időtartamának korlátozása céljából. Amennyiben a végrehajtó hatóság az említett feltételekkel összhangban az ideiglenes intézkedés visszavonását tervezi, a végrehajtó hatóságnak tájékoztatnia kell arról a kibocsátó hatóságot, amelynek lehetőséget kell biztosítani észrevételei közlésére. A kibocsátó hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a végrehajtó hatóságot az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedések visszavonásáról.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

33. cikk

Értesítések

- (1) 2017. május 22-ig valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot az alábbiakról:
- az(ok) a hatóság(ok), amely(ek) a tagállam nemzeti jogával összhangban illetékesek a 2. cikk c) és d) pontja szerint, amennyiben az adott tagállam a kibocsátó állam vagy a végrehajtó állam;
 - az ENYH kibocsátása céljára az 5. cikk (2) bekezdése szerint elfogadott nyelvek;
 - a kijelölt központi hatóság(ok)ra vonatkozó információk, amennyiben a tagállam élni kíván a 7. cikk (3) bekezdésében biztosított lehetőséggel. Ez a tájékoztatás a kibocsátó állam hatóságaira nézve kötelező.

(2) Minden egyes tagállam benyújthatja ezenkívül a Bizottságnak azon dokumentumok listáját is, amelyeket a 22. cikk (4) bekezdésének értelmében szükségessé előír.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és (2) bekezdésben említett adatokban történt valamennyi későbbi változásról.

(4) A Bizottság az e cikknek megfelelően kapott információkat valamennyi tagállam és az EIH számára elérhetővé teszi. Az információkat az EIH a 2008/976/IB tanácsi határozat (1) 9. cikkében említett honlapon rendelkezésre bocsátja.

34. cikk

Kapcsolat más jogi eszközökkel, megállapodásokkal és egyezményekkel

(1) Ez az irányelv 2017. május 22-i hatállyal felváltja az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok közötti kapcsolatokra alkalmazandó alábbi egyezmények megfelelő rendelkezéseit, az említett rendelkezések tagállamok és harmadik államok közötti alkalmazásának, valamint a 35. cikk értelmében való átmeneti alkalmazásának sérelme nélkül:

- a) az Európa Tanácsnak a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezménye, valamint ennek két kiegészítő jegyzőkönyve, továbbá az egyezmény 26. cikkének értelmében kötött kétoldalú megállapodások;
- b) a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény;
- c) az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény és annak jegyzőkönyve.

(2) A 2008/978/IB kerethatározat rendelkezéseinek helyébe az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok vonatkozásában ezen irányelv rendelkezései lépnek. A 2003/577/IB kerethatározat rendelkezéseinek helyébe a bizonyítékok biztosítása tekintetében ezen irányelv rendelkezései lépnek azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre ezen irányelv kötelező.

Azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre ezen irányelv kötelező, a 2008/978/IB kerethatározat, valamint a bizonyítékok biztosítása tekintetében a 2003/577/IB kerethatározatra vonatkozó hivatkozásokat az ezen irányelvre vonatkozó hivatkozásokként kell értelmezni.

(3) Ezen irányelv mellett a tagállamok 2017. május 22. után más tagállamokkal csak akkor köthetnek vagy alkalmazhatnak tovább két- vagy többoldalú egyezményeket és megállapodásokat, ha azok lehetővé teszik ezen irányelv céljainak további megerősítését, és hozzájárulnak a bizonyítékgyűjtési eljárások egyszerűsítéséhez vagy további megkönnyítéséhez, valamint feltéve, hogy tiszteletben tartják az ezen irányelvben foglalt biztosítékok szintjét.

(4) A tagállamok 2017. május 22-ig értesítik a Bizottságot azokról a (3) bekezdésben említett, meglévő megállapodásokról és egyezményekről, amelyeket továbbra is alkalmazni kívánnak. A tagállamok három hónapon belül értesítik a Bizottságot bármely új, a (3) bekezdésben említett megállapodás vagy egyezmény aláírásáról is.

35. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 2017. május 22. előtt kapott, kölcsönös jogsegély iránti megkereséseket továbbra is a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó, meglévő eszközök szabályozzák. A 2003/577/IB kerethatározat értelmében hozott és 2017. május 22. előtt kapott, bizonyítékok biztosítására vonatkozó határozatokat ugyancsak az említett kerethatározat szabályozza.

(2) A 8. cikk (1) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a 2003/577/IB kerethatározat alapján hozott biztosítási intézkedést elrendelő határozat nyomán kibocsátott ENYH-ra.

(1) A Tanács 2008. december 16-i 2008/976/IB határozata az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

36. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek 2017. május 22-ig megfeleljenek.
- (2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok 2017. május 22-ig közlik a Bizottsággal azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyek az ezen irányelvből fakadó kötelezettségeket ültetik át a nemzeti jogukba.

37. cikk

Jelentés az alkalmazásról

A Bizottság legkésőbb 5 évvel 2014. május 21. után jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról, amely jelentés mind a mennyiségre, mind a minőségre vonatkozó információkon alapul, és magában foglalja különösen annak értékelését, hogy az irányelv milyen hatást gyakorolt a büntetőügyekben folytatott együttműködésre és a személyek védelmére, valamint hogy a műszaki fejlődés fényében miként alakult a titkos távközlési információgyűjtésre vonatkozó rendelkezések végrehajtása. A Bizottság a jelentéshez szükség szerint javaslatokat csatol ezen irányelv módosítására.

38. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

39. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknak megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. április 3-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

A. MELLÉKLET

EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZAT (ENYH)

Ezt az ENYH-t egy illetékes hatóság bocsátotta ki. A kibocsátó hatóság igazolja, hogy ennek az ENYH-nak a kibocsátása a benne megjelölt eljáráshoz szükséges és azzal arányos, figyelembe véve a gyanúsított vagy a vádlott jogait is, és hogy a megjelölt nyomozási cselekmények megegyező körülmények között hasonló belföldi ügyben is elrendelhetők lennének. Kérem az alábbiakban megjelölt nyomozási cselekménynek vagy intézkedéseknek az elvégzését a nyomozás bizalmas jellegének megfelelő figyelembevételével, és azt követően az ENYH végrehajtásának eredményeként megszerzett bizonyítékok átadását.

A. SZAKASZ:

Kibocsátó állam:

Végrehajtó állam:

B SZAKASZ: **Sürgősség**

Kérem, jelezze, ha az alábbi okokból sürgősség esete áll fenn:

- Bizonyíték eltitkolása vagy megsemmisítése
 Tárgyalás közelgő időpontja
 Bármely egyéb ok

Kérjük, részletezze:

Az ENYH végrehajtására vonatkozó határidőket a 2014/41/EU irányelv rögzíti. Ugyanakkor, ha rövidebb vagy meghatározott határidőre van szükség, kérem, hogy jelölje meg az időpontot, és nevezze meg a sürgősség indokát:

.....

C. SZAKASZ: Az elvégzendő nyomozási cselekmény(ek)

1. Ismertesse a kért segítséget/nyomozási cselekmény(ek)e)t, ÉS adott esetben jelölje meg, ha a következő nyomozási cselekmények egyikéről van szó:

.....

- A végrehajtó hatóságnak már birtokában lévő információ vagy bizonyíték megszerzése
 A rendőrség vagy igazságügyi hatóság adatbázisaiban fellelhető információ megszerzése
 Meghallgatás
- tanú
 - szakértő
 - gyanúsított vagy vádlott
 - sértett
 - harmadik fél
- Adott telefonszámhoz vagy IP-címhez tartozó előfizetéssel rendelkező személyek azonosítása
 Őrizetben lévő személy ideiglenes átszállítása a kibocsátó államba
 Őrizetben levő személy ideiglenes átszállítása a végrehajtó államba

- Videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz útján történő meghallgatás
- tanú
 - szakértő
 - gyanúsított vagy vádlott
- Telefonkonferencia útján történő meghallgatás
- tanú
 - szakértő
- Információ a bankoknál és egyéb pénzintézeteknél vezetett számlákról
- Információ a banki és egyéb pénzügyi műveletekről
- Valós idejű, folyamatos vagy meghatározott ideig tartó bizonyítékgyűjtéssel járó nyomozási cselekmény
- banki és egyéb pénzügyi műveletek nyomon követése
 - ellenőrzött szállítások
 - egyéb
- Fedett nyomozás
- Titkos távközlési információgyűjtés
- Bizonyítékként felhasználható elemek megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átadásának vagy elidegenítésének megakadályozására szolgáló ideiglenes intézkedés(ek).

D. SZAKASZ: Kapcsolat korábbi európai nyomozási határozattal (ENYH)

Jeljeze, ha ez az ENYH egy korábbi ENYH kiegészítése. Adott esetben adja meg a korábbi ENYH azonosításához szükséges információkat (az ENYH kibocsátásának dátuma, a hatóság, amelyhez azt továbbították és a továbbítás dátuma [amennyiben rendelkezésre áll], a kibocsátó és a végrehajtó hatóság ügyiratszám):

.....

Kérem, adott esetben jelezze, ha ugyanebben az ügyben ENYH-val már megkerestek másik tagállamot is:

.....

E. SZAKASZ: Az érintett személy személyazonossága

1. Adjon meg minden ismert információt azon i. természetes vagy ii. jogi személy(ek) személyazonosságára vonatkozóan, akit vagy akiket a nyomozási cselekmény érint (ha több személyt érint, mindegyik személy esetében külön adja meg az információkat):

(i) Természetes személy(ek) esetében

Név:

Utónév (utónevek):

Egyéb név (nevek) (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám:

A személyazonosító okmány(ok) (személyazonossági igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:

Születési hely:

Lakóhely és/vagy ismert lakcím; ha nincs ilyen, az utolsó ismert lakcím:

.....

A személy által értett nyelv(ek):

.....

(ii) A személy által értett nyelv(ek):

Megnevezés:.....

A jogi személy formája:.....

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A jogi személy nyilvántartott székhelye:.....

Nyilvántartási szám:.....

A jogi személy címe:.....

A jogi személy képviselőjének neve:.....

Kérem, jelölje meg, hogy az érintett személy milyen minőségben vesz részt az eljárásban:

- gyanúsított vagy vádlott
- sértett
- tanú
- szakértő
- harmadik fél
- egyéb (kérem, nevezze meg)

2. Amennyiben a fent megadott címtől eltér, kérem, adja meg az elvégzendő nyomozási cselekmény helyét:

.....

.....

3. Adjon meg egyéb olyan információkat, amelyek támpontul szolgálhatnak az ENYH végrehajtásához, ha van ilyen:

.....

.....

F. SZAKASZ: Az eljárás típusa, amelynek céljából az európai nyomozási határozatot (ENYH) kibocsátották:

- (a) a kibocsátó állam nemzeti joga szerint bűncselekménnyel kapcsolatban igazságügyi hatóság által indított, vagy az igazságügyi hatóság előtt megindítható büntetőeljárások; vagy
- (b) a közigazgatási hatóságok által olyan cselekmények tekintetében indított eljárások, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésként büntetendők, és a határozat kifejezetten büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljáráshoz vezethet; vagy
- (c) az igazságügyi hatóságok által olyan cselekmények tekintetében indított eljárások, amelyek a kibocsátó állam nemzeti joga alapján jogszabálysértésként büntetendők, és a határozat kifejezetten büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtti eljáráshoz vezethet;
- (d) az a), b) és c) pontban említett olyan eljárásokkal kapcsolatban, amelyek olyan bűncselekményekhez vagy jogsértésekhez kapcsolódnak, amelyekért valamely jogi személy felelősségre vonható vagy büntethető a kibocsátó államban.

G. szakasz: Az európai nyomozási határozat (ENYH) kibocsátásának indokai

1. A tények összefoglalása

Ismertesse az ENYH kibocsátásának indokait, beleértve az alapjául szolgáló tények összefoglalását is, a vád szerinti vagy a még nyomozás tárgyát képező bűncselekményeket, azt, hogy mely szakaszig jutott a nyomozás, az esetleges kockázati tényezők okait, valamint bármely egyéb lényeges információt.

.....

.....

.....

2. A kibocsátott ENYH tárgyát képező bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések:

.....

.....

.....

3. A kibocsátandó ENYH tárgyát képező bűncselekmény a kibocsátó állam jogában olyan szabadságvesztéssel járó büntetéssel vagy olyan szabadságelvonnással járó intézkedéssel büntetendő, amelynek maximális időtartama a kibocsátó állam joga szerint legalább három év, továbbá szerepel az alább felsorolt bűncselekmények között? (jelölje meg a megfelelő négyzetet)

- bűnszervezetben való részvétel
- terrorizmus
- emberkereskedelem
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme
- korrupció
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is
- bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása
- pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is
- számítástechnikai bűnözés
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme
- emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés
- rasszizmus és idegengyűlölet
- szervezett vagy fegyveres rablás
- kulturális javak tiltott kereskedelme, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat is
- csalás
- zsarolás és védelmi pénz szedése
- termékhamisítás és szerzői jog megsértése
- hivatalos okmányok hamisítása és azokkal való kereskedelem
- fizetőeszközök hamisítása
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme
- nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme
- lopott gépjárművek kereskedelme
- erőszakos közöszlés
- gyújtogatás
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények
- légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése
- szabotázs

H. SZAKASZ: Egyes intézkedésekkel szemben támasztott további követelmények

Töltse ki a kért nyomozási cselekmény(ek)re vonatkozó szakaszokat:

H1. SZAKASZ: Orizetben levő személy átadása

(1) Őrizetben levő személynek a kibocsátó állam részére nyomozati célból történő ideiglenes átadására irányuló megkeresés esetén kérem, jelezze, hogy az érintett hozzájárult-e ehhez az intézkedéshez:

Igen Nem Kérem az érintett hozzájárulásának kérését

(2) Őrizetben levő személynek a végrehajtó állam részére nyomozati célból történő ideiglenes átadására irányuló megkeresés esetén kérem, jelezze, [...] hogy az érintett hozzájárult-e ehhez az intézkedéshez:

Igen Nem

H2. SZAKASZ: Video- vagy telefonkonferencia, vagy egyéb audiovizuális közvetítés

Videokonferencia vagy telefonkonferencia, vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz útján történő meghallgatásra irányuló megkeresés esetén:

Kérem, nevezze meg azt a hatóságot, amely a meghallgatást végzi majd (elérhetőség/nyelv):

.....

Kérem, indokolja meg a kért intézkedést:

.....

(a) videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz útján történő meghallgatás:

a gyanúsított vagy a vádlott hozzájárulását adta

(b) telefonkonferencia útján történő meghallgatás:

H3. SZAKASZ: Ideiglenes intézkedések

Bizonyítékként felhasználható elemek megsemmisítésének, átalakításának, áthelyezésének, átadásának vagy elidegenítésének megakadályozására szolgáló ideiglenes intézkedésre irányuló megkeresés esetén kérem, jelezze, hogy:

a bizonyítékot át kell adni a kibocsátó államnak

a bizonyíték maradhat a végrehajtó államban; kérem, adja meg az alábbiak tervezett időpontját:

az ideiglenes intézkedés visszavonása:

a bizonyítékra vonatkozó későbbi megkeresés benyújtása:

H4. SZAKASZ: Információk a bankoknál és egyéb pénzügyintézeteknél vezetett számlákról

(1) Ha az információkérés olyan számlára vonatkozik, amelyet az érintett banknál vagy egyéb pénzügyintézetnél tart fenn, illetve amely felett rendelkezési joga van, kérem, mindegyikre nézve indokolja meg, hogy a büntetőeljáráshoz miért van szükség az intézkedésre, és hogy mi alapján feltételezi, hogy a végrehajtó államban található valamelyik bank vezeti a kérdéses számlát:

olyan bankszámlával kapcsolatos információ, amelyet az érintett tart fenn vagy amelyre vonatkozóan meghatalmazással rendelkezik

olyan egyéb pénzügyintézetnél vezetett számlával kapcsolatos információ, amelyet az érintett tart fenn vagy amelyre vonatkozóan meghatalmazással rendelkezik

.....

.....

.....

.....

(2) A banki vagy egyéb pénzügyi műveletekre vonatkozó információkérés esetén kérem, mindegyik esetben indokolja meg, hogy a büntetőeljáráshoz miért van szükség az intézkedésre:

- banki műveletekre vonatkozó információ
- egyéb pénzügyi műveletekre vonatkozó információ

.....

.....

.....

Adja meg az érintett időszakot és számlákat:

.....

.....

H5. SZAKASZ: Valós idejű, folyamatos vagy meghatározott ideig tartó bizonyítékgyűjtéssel járó nyomozási cselekmények

E nyomozási cselekményre irányuló megkeresés esetén kérem, indokolja meg, hogy a büntetőeljáráshoz miért van szükség a kért információra:

.....

.....

H6. SZAKASZ: Fedett nyomozás

Fedett nyomozásra irányuló megkeresés esetén kérem, indokolja meg, hogy a büntetőeljáráshoz feltehetőleg miért van szükség az intézkedésre:

.....

.....

H7. SZAKASZ: Titkos távközlési információgyűjtés

(1) Titkos távközlési információgyűjtésre irányuló megkeresés esetén kérem, indokolja meg, hogy a büntetőeljáráshoz miért van szükség az intézkedésre:

.....

.....

(2) Kérem, adja meg az alábbi információkat:

(a) a célszemély azonosítására szolgáló információk:

.....

.....

(b) a titkos információgyűjtés kívánt időtartama:

.....

.....

(c) technikai adatok (különösen a büntetőeljárás alá vont személy azonosítója – pl. mobiltelefon, vezetékese telefon, e-mail cím, internetkapcsolat esetében) annak érdekében, hogy az ENYH-t végre lehessen hajtani:

.....

.....

(3) Kérem, jelezze, melyik végrehajtási módot részesíti előnyben

- Az információk azonnali továbbítása
- Az információk rögzítést követő továbbítása

Kérem, jelezze, ha kéri a titkos információgyűjtés révén szerzett információk írásba foglalását, dekódolását vagy titkosításának feloldását is*:

.....

.....

* Ne feledje, hogy az írásba foglalással, dekódolással vagy a titkosítás feloldásával kapcsolatos költségeket a kibocsátó államnak kell viselnie.

I. SZAKASZ: A végrehajtáshoz kért alaki követelmények és eljárások

1. Értelemszerűen jelölje meg és töltsse ki!

- A kibocsátó hatóság az alábbi alaki követelmények és eljárások betartására kéri a végrehajtó hatóságot (...):

.....

2. Értelemszerűen jelölje meg és töltsse ki!

- A kibocsátó hatóság kéri, hogy a kibocsátó állam egy vagy több tisztviselője részt vehessen az ENYH végrehajtásában, támogatást nyújtva a végrehajtó állam illetékes hatóságainak.

A tisztviselők elérhetősége:

.....

A kapcsolattartás során használható nyelvek:.....

.....

J. SZAKASZ: Jogorvoslat

1. Kérem, jelezze, ha az ENYH kibocsátásával szemben már jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, és amennyiben igen, kérem, részletezze (a jogorvoslati lehetőség leírása, beleértve a szükséges intézkedéseket és a határidőket is):

.....

2. A kibocsátó állam azon hatósága, amely további felvilágosítást tud adni a kibocsátó államban az igénybe vehető jogorvoslatokkal kapcsolatos eljárásokról, valamint arról, hogy rendelkezésre áll-e jogi segítségnyújtás, tolmácsolás és fordítás:

Megnevezés:

Kapcsolattartó (ha van ilyen):

Cím:

Tel.: (országkód) (körzetszám).....

Fax: (országkód) (körzetszám).....

E-mail.....

K. SZAKASZ: Az európai nyomozási határozatot (ENYH) kibocsátó hatóság adatai

Jelölje meg az ENYH-t kibocsátó hatóság típusát:

- igazságügyi hatóság
 (*) a kibocsátó állam joga szerint illetékes egyéb hatóság

(*) Kérem, töltsse ki az L. szakaszt is

A hatóság megnevezése:

.....

A képviselő/kapcsolattartó neve:

.....

Ügyiratszám:.....

Cím:

Tel.: (országkód) (körzetszám).....

Fax: (országkód) (körzetszám).....

E-mail:.....

A kibocsátó hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

.....

Amennyiben a fent megadottól eltér, azon személy(ek) elérhetősége, aki(k) további felvilágosítást tud(nak) adni vagy akivel (akikkel) meg lehet állapodni a bizonyíték átadásának gyakorlati részleteit illetően:

Név/Beosztás/Szervezet:.....

Cím:.....

E-mail/Tel.:.....

A kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének aláírása, amellyel igazolja az ENYH tartalmának pontosságát és helyállóságát:

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

L. SZAKASZ: Az európai nyomozási határozatot (ENYH) érvényesítő igazságügyi hatóság adatai

Jelölje meg az ENYH-t érvényesítő igazságügyi hatóság típusát:

- a) bíró vagy bíróság
 b) nyomozási bíró
 c) ügyész

Az érvényesítő hatóság hivatalos megnevezése:

.....

Képviselőjének neve:

.....

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Ügyiratszám.....

Cím:.....

.....

Tel.: (országkód) (körzetszám).....

Fax: (országkód) (körzetszám).....

E-mail:.....

Az érvényesítő hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

.....

Kérem, jelölje meg, hogy a végrehajtó hatósággal való kapcsolattartás során az alábbiak közül melyik a fő kapcsolattartó:

- a kibocsátó hatóság
 az érvényesítő hatóság

Az érvényesítő hatóság aláírása és adatai

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

B. MELLÉKLET

IGAZOLÁS EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZAT (ENYH) ÁTVÉTELÉRŐL

Ezt a formanyomtatványt a végrehajtó állam azon hatóságának kell kitöltenie, amely a lentebb említett ENYH-t kapta.

<p>A. AZ ERINTETT EUROPAI NYOMOZASI HATAROZAT (ENYH) Az ENYH-t kibocsátó hatóság:</p> <p>.....</p> <p>Ügyiratszám:.....</p> <p>A kibocsátás dátuma:</p> <p>Az átvétel dátuma:.....</p>
<p>B. AZ EUROPAI NYOMOZASI HATAROZATOT (ENYH) ATVEVO HATOSAG (¹) Az illetékes hatóság hivatalos megnevezése:</p> <p>.....</p> <p>Képviselőjének neve:</p> <p>.....</p> <p>Betöltött tisztség (beosztás/rang):</p> <p>.....</p> <p>Cím:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Tel.: (országkód) (közetszám)</p> <p>Fax: (országkód) (közetszám).....</p> <p>E-mail:.....</p> <p>Ügyiratszám:.....</p> <p>A hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:</p> <p>.....</p>
<p>C. (ADOTT ESETTBE) AZ ILLETEKES HATOSAG, AMELYHEZ A B. SZAKASZBAN MEGHATÁROZOTT HATÓSÁG AZ EURÓPAI NYOMOZÁSI HATÁROZATOT (ENYH) TOVÁBBÍJTJA A hatóság hivatalos megnevezése:</p> <p>.....</p> <p>Képviselőjének neve:</p> <p>.....</p> <p>Betöltött tisztség (beosztás/rang):</p> <p>.....</p> <p>Cím:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Tel.: (országkód) (közetszám)</p> <p>Fax: (országkód) (közetszám).....</p> <p>E-mail:.....</p> <p>A továbbítás dátuma:.....</p> <p>Ügyiratszám:.....</p> <p>A kapcsolattartás során használható nyelv(ek):</p> <p>.....</p>

(¹) Ezt a szakaszt minden hatóságnak ki kell töltenie, amely az ENYH-t megkapta. Ez a kötelezettség az ENYH-t elismerése és végrehajtása tekintetében illetékes hatóságot terheli, valamint adott esetben azt a központi hatóságot vagy hatóságot, amely az európai nyomozási határozatot az illetékes hatóságnak továbbította.

D. EGYÉB OLYAN INFORMÁCIÓ, AMELY LÉNYEGES LEHET A KIBOCSÁTÓ HATÓSÁG SZÁMÁRA:

.....
.....
.....

E. ALÁÍRÁS ÉS DÁTUM

Aláírás:

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

C. MELLÉKLET

ÉRTESÍTÉS

Ez a formanyomtatvány a tagállamok arról való értesítésére szolgál, hogy a területükön technikai segítségük igénybevétele nélkül titkos távközlési információgyűjtést fognak végezni, végeznek vagy végeztek. Tájékoztatom (az értesített tagállam) a titkos információgyűjtésről.

A. ⁽¹⁾ AZ ILLETÉKES HATÓSÁG

A titkos információgyűjtést végző tagállam illetékes hatóságának hivatalos megnevezése:

.....

Képviselőjének neve:

.....

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Cím:

.....

.....

.....

Tel.: (országkód) (közetszám).....

Fax: (országkód) (közetszám).....

E-mail:.....

Ügyiratszám:.....

A kibocsátás dátuma:

A hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

.....

B. TÁJÉKOZTATÁS A TITKOS INFORMÁCIÓGYŰJTÉSÉRŐL

I. Tájékoztatás a helyzet jelenlegi állásáról: Erre az értesítésre (jelölje meg a megfelelő négyzetet)

- a titkos információgyűjtés megkezdése előtt
- a titkos információgyűjtés ideje alatt
- a titkos információgyűjtés befejezését követően kerül sor

II. (A kibocsátó hatóság tudomása szerint) a titkos információgyűjtés (várható) időtartama:

..... -tól/-től

III. Amire a titkos információgyűjtés irányul: (telefonszám, IP-szám vagy e-mail)

.....

IV. Az érintett személyek személyazonossága

Adjon meg minden ismert információt azon i. természetes vagy ii. jogi személy(ek) személyazonosságára vonatkozóan, akivel vagy akikkel szemben az eljárások megindítására sor került/kerülhet:

i. Természetes személy(ek) esetében

Név:.....

Utónév (utónevek):.....

Egyéb név (nevek) (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám:

⁽¹⁾ A kibocsátó állammal való további levélváltás során az e szakaszban hivatkozott hatósághoz kell fordulni.

Születési idő:.....

Születési hely:.....

Lakóhely és/vagy ismert lakcím; ha nincs ilyen, az utolsó ismert lakcím:

.....

A személy által értett nyelv(ek):

.....

ii. Jogi személy(ek) esetében

Megnevezés:.....

A jogi személy formája:.....

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A jogi személy nyilvántartott székhelye:

Nyilvántartási szám:.....

A jogi személy címe:.....

A jogi személy képviselőjének neve és elérhetősége:.....

V. Tájékoztatás a titkos információgyűjtés céljáról:

Az ügy ismertetését, a bűncselekmény(ek) jogi minősítését és az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket is beleértve, adjon meg minden ahhoz szükséges információt, hogy az értesített hatóság meg tudja ítélni a következőket:

- a titkos információgyűjtést hasonló belföldi ügyben engedélyeznék-e; és a szerzett információk felhasználhatók-e bírósági eljárásban;
- abban az esetben, ha a titkos információgyűjtés már befejeződött, a szerzett információk felhasználhatók-e bírósági eljárásban

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vegye figyelembe, hogy a titkos információgyűjtéssel vagy a titkos információgyűjtés révén már megszerzett információk felhasználásával szemben az ezen értesítés kézhezvételét követően legkésőbb 96 órán belül emelhet kifogást.

C. ALÁÍRÁS ÉS DÁTUM

Aláírás:

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van ilyen):

D. MELLÉKLET

A 11. CIKK SZERINTI BŰNCSELEKMÉNY-KATEGÓRIÁK

- bűnszervezetben való részvétel,
 - terrorizmus,
 - emberkereskedelem,
 - gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
 - kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
 - fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,
 - korrupció,
 - csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
 - bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,
 - pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is,
 - számítástechnikai bűnözés,
 - környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is,
 - segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
 - szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
 - emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
 - emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés,
 - rasszizmus és idegengyűlölet,
 - szervezett vagy fegyveres rablás,
 - kulturális javak tiltott kereskedelme, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat is,
 - csalás,
 - zsarolás és védelmi pénz szedése,
 - termékhamisítás és szerzői jog megsértése,
 - hivatalos okmányok hamisítása és azokkal való kereskedelem,
 - fizetőeszközök hamisítása,
 - hormonartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
 - nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
 - lopott gépjárművek kereskedelme,
 - erőszakos közöszlés,
 - gyújtogatás,
 - a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
 - légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése,
 - szabotázs.
-